

20260220-MvS-MP3-Organische-Herschepping-Zwaanshoek-14e-3jun2026

Transcript

Eigen Organische Ruimte Tijd en Herschepping- |

20 februari 2026 |

Deel 1-4

Muziek: The Road Ahead van City to City

De weg voor ons is leeg
The road ahead is empty
Het is geplaveid, met kilometers van het onbekende
It's paved, with miles of the unknown
Wat je bestemming ook lijkt te zijn
Whatever seems to be your destination
Neem het leven zoals het komt, neem het leven zoals het is
Take life the way it comes, take life the way it is
Horizon in de verte
Horizon in the distance
Zo dichtbij en toch zo ver weg
So close, and yet so far away
Bij aankomst hoeft u niet verrast te zijn
You shouldn't be surprised when on arrival
De droom is weggevlogen
The dream has flown away
En angst is niet hier om te blijven
And fear is not here to stay
De weg die voor ons ligt, geeft nooit een belofte weg
The road ahead never gives away a promise
De weg die voor je ligt is een snelweg of een doodlopende straat
The road ahead is a highway or a dead-end street
Een doodlopende straat
A dead-end street
Regendruppels op uw voorruit
Raindrops on your windscreen
Ze vallen uit de hemel of uit de hel
They fall from heaven or from hell
Je rijdt het licht in of de duisternis in
You drive into the light or into darkness
Onzekerheid als gids
Uncertainty as your guide
De weg die voor ons ligt, geeft nooit een belofte weg
The road ahead never gives away a promise
De weg die voor je ligt is een snelweg of een doodlopende straat
The road ahead is a highway or a dead-end street
De weg die voor ons ligt, beantwoordt nooit vragen
The road ahead never answers any questions
En onderweg is niets zeker, zelfs morgen niet
And nothing is sure along the way, not even tomorrow
Met kilometers van het onbekende voor je
With miles of the unknown ahead of you

De weg voor ons is leeg
The road ahead is empty
Het is geplaveid, met kilometers van het onbekende
It's paved, with miles of the unknown
Wat je bestemming ook lijkt te zijn
Whatever seems to be your destination
Neem het leven zoals het komt, neem het leven zoals het is
Take life the way it comes, take life the way it is

Muziek:

Heel hartelijk welkom lieve jij... Goede ons...
Fijn dat je gekomen bent.

12.30

Ja...een heel bijzondere dag mogen wij hier samen met elkaar scheppen. Het kan ook alleen als je het samen wilt doen. Mijn naam is Martijn dat weet je. Helaas weet ik niet altijd van iedereen zomaar de namen. Misschien is dat een maar. Ik ben hier net als jij ben ik hier in deze wereld om iets heel kostbaars...en als een waterdruppel die op haar plek valt... ruimte te geven. En ik ben er heel dankbaar voor dat er zoveel mensen zijn zoals jij. Die gelijk zijn aan ik aan mij en ik aan jou en aan ons. Dat deze bezoeken allemaal ook gelijktijdig plaatsvinden.

13.46

Dat je elkaar mag ontmoeten. Ik vind dat echt een enorme gebeurtenis. Het is een enorme gebeurtenis dat we die waterdruppel, kostbare, het is nog veel kostbaarder als dat de meeste mensen op dit moment beseffen.

Klinkt niet leuk als je dat zegt, Martijn. Nee, maar ik heb het toch gezegd. Het is nog veel kostbaarder om de meeste mensen te zeggen. Het moment dat je het beseft en dan die momenten dat je het niet beseft. Die momenten dat je niet beseft daar heb ik het over. En het is daarom extra bijzonder dat is een ja met elkaar op de aarde in deze wereld hier samen ons bewustzijn spreekwoordelijk te buigen over de kostbaarheid. In lang gevlogen tijd waar alles anders was... om dát te herstellen. Zoveel geestelijke padvinders bij elkaar, wij hijsen hier geen vlag. Moest ik altijd doen bij de padvinderij. Deed ik niet. Toen kon ik niet blijven. Zoveel geestelijke pad vinden ze bij elkaar. Dat is ja enorme gebeurtenis. En vandaag met elkaar kunnen wij, ja, ik noem het toch een grote raadsvergadering in bewustzijn ons buigen over allerlei bijzondere en noodzakelijke, maar ook hele precieze kostbare kwestie. We brengen allemaal ons eigen puzzelstuk in. De dingen die je hebt meegenomen, die je zelf in je draagt, die je toch in de wereld niet echt verwerkelijk ziet, die puzzelstuk er ook in te brengen. En dat is een bijzondere gebeurtenis als je daar ook rustende ruimte voor neemt. Mijn voorstel is om daar heel veel rust en ruimte in te bewaken vandaag. Maar ook in de momenten dat wij even wat willen zeggen als er echt flink gesproken moet worden. Dat kan hè, dat er verschrikkelijk en diep flink stevig gesproken moet worden, dat je dan naar buiten loopt. En het gesprek daar voert en wat er hier gezegd wordt dat het echt binnen bepaalde zachtheid blijft. Ja, want dan kunnen we ook samen de sfeer die we scheppen behouden. Dan kunnen we ook in die sfeer, ja, ons samen brengen en ook vandaag ook samenhouden. Dat is heel belangrijk. Dus van harte welkom dat je hier vandaag naar binnen bent gekomen. Op dit moment jezelf ook hebt meegenomen. Wat ik eerder heb gezegd, je eigen innerlijke wijsheid van thuis, hè. En het is iedere keer weer een eh Ja, een groot moment om bij stil te staan. Besef heel goed dat wij in deze wereld waarin alles heel snel gaat dat het een unicum is als je besluit om met je

eigen bewustzijn uit die snelheid te stappen. Zo gewoon is het. Het is zo gewoon. Maar het is ook heel uniek. Want in die ruimte in die die niet snelheid, daar ontvouwen de echte werelden zich. Dan mogen we ook bij stil staan. Dat vraagt ook heel veel om -misschien is dat ook niet waar- maar voor de meeste mensen denken dat het wel klopt. Dat veel vraagt om die snelheid niet in je te laten komen. In alles. Alles moet snel. Ook gedachte van alle mensen zijn snel. Alles is snel. Ja, ik leef niet snel. Ik leef.

Ja... net waren er twee lieve mensen die tegen mij zeiden: "Dat wordt wel eens vaker gezegd: "wat doe jij?" Wat ben je lekker bezig, hè? En doe je veel?" Maar zo voelt het helemaal niet voor mij. Ik heb eigenlijk gewoon het gevoel dat ik helemaal niks doe. Terwijl het wel zo is. Net zoals jij, heel veel. Nou, ik doe alles heel rustig. Gewoon in de rust. En toen ik niet al te lang geleden bij op Schiphol was en dat gebeurt eigenlijk praktisch bijna altijd, dat apparaten uitslaan. Toen stonden we met duizenden mensen voor de kaartlezer waar dat kaartje, je met je ticket moet scannen. En al die apparaten gingen dus uit. En dat die 1000 mensen, die stonden voor die voor die plastic/glazen deurtjes. Die dus niet opengingen.

En ik stond daar dus ook tussen in mijn eigen rust en ik hoorde die mensen spreken. Er gingen 5 minuten voorbij, 10 minuten voorbij, 20 minuten voorbij en de nervositeit in het veld dat brak uit hè. Dat probeerde ook in mijn lijf komen. Dat vind ik heel grappig dat ik nervositeit naar andere mensen kan voelen of van het veld als het ware. En daar was man in mijn route en die begon om me heen te schreeuwen: "Strak mis ik mijn vliegtuig." Nou ik zeg: "nou dan komt er ook geen druk meer op bij mij als je dat nu al weet." Toen keek ik de mensen aan en zei: "dan ga ik gewoon het vliegtuig missen." Maar het was heel leuk en ja de hele sfeer was gewoon heel gespannen. Dat sloeg ook over op plek waar mensen hun koffers hebben ingeleverd. Dus die hele hal die hele afdeling daar raakte super gespannen. Ja, het is gewoon zo goed om te voelen hoe dat werkt, hè. Dat we in zo'n wereld zoals hier in zo'n gespannen realiteit kan zijn.

ja, alles draait om de sfeer. Sfeer is de energie die wij zijn. Sfeer ontstaat door wie wij zijn. Wat we beslissen ook dat we willen zijn, wie we vanbinnen zijn.

Ja, hoe kun je dat nou omdraaien. Hoe kan dat? En toen zag ik daar een hele groep allemaal jongens, die denk ik een jaar of 16, 17, 18 waren. Dat zag ik niet aan het lichaam maar meer aan het gedrag. Programma... Dus je weet hè, in anderen werelden, ik kan mij dat allemaal herinneren via visitaties in andere werelden. Via een soort van Avatar. De wijsheid dat je weet in anderen werelden dat daar kinderen zijn. Hier zie je ook glimpen ervan. In ieder geval aan hen zag ik dat ze die leeftijd hadden aan hun gedrag en ik zag een jongen ertussen staan met een hele grote bas-box. Zo'n grote Bluetooth bas-box. Maar die deed dus niets. Die stond uit. En ik keek ernaar en toen ging zo door mij heen van; eigenlijk hebben we muziek nodig. En dat duurde echt geen minuut en toen werd de muziek aangezet. En ook nog een muziekstuk stuk wat ik zelf heel erg mooi vind. En dat muziekstuk dat ging aan, ik zal het ook even aanzetten. En er ontstond een sfeer in die hele grote groep met mensen. En de hele groep, die 1000 mensen gingen allemaal zingen tegelijkertijd.

Martijn heeft bij deze koren van samenkracht een mooie Litouwse traditie een keer het volgende opgemerkt:

In deze werkelijkheid zijn vele "fragmenten" van bronwerelden. Je kunt ze de hele dag door waarnemen als je er oog/oor voor hebt. Er zijn bronwerelden waar gezongen wordt in "immense" koren van 10.000 of meer. En zij zingen de Aarde "los/vrij" op dit moment. Vrij van de quarantaine situatie waarin deze bewust werd geplaatst door welwillende rassen, nadat de hack van deze

realiteit had plaatsgevonden door minder welwillende wezens. Natuurlijk is niets bestand tegen de trilling/resonantie van kosmische koren die deze zone "vrij zingen". Sommige mensen op Aarde kunnen dit horen. Where ancient European traditions are still alive!

<https://www.youtube.com/watch?v=wqsRCIg6kR0>

YouTube (<https://www.youtube.com/watch?v=wqsRCIg6kR0>)

En toen dat zingen begon en je zult straks horen bij welke woorden welke zinnen dat begon, dan voel je het. Toen gingen alle blokkades van het hele vliegveld die erbij waren gingen allemaal weg werden allermaal opgeheven en de poorten gingen allemaal open. En het bijzondere was, niemand rende door, terwijl dat was waar het over ging. Dus we liepen vervolgens er allemaal heel rustig doorheen. Maar dat muziekstuk en de sfeer die ontstond die zorgde voor het opheffen van deze blokkade. En al die poorten die allemaal op rood stonden die gingen dus bij het uitspreken van die zin en het zingen met elkaar gingen al die rode lampjes in allemaal groen en alles ging open en was een magisch moment...Voor mij is dat ook spiritualiteit/bewustzijn met wat ik nu aanzet.

Muziek: Davina Michelle | Het duurt te lang.

Tekst:

We konden over alles praten, alles
Maar alles ging over de liefde, we vergaten alles
In een brief, een sms'je, in een liedje schreef ik
Ik zal alles voor je doen en voor je liefde leef ik
En die liefde kreeg ik, en vaak in overmate
Je kon de drempels van het leven aan me overlaten
Je zag die meiden haten want ik had m'n superheld
Je had je vrienden net te vaak over mij verteld
Nu staren we samen naar de tafel met de mondjes dicht
Blikken die vanzelf spreken in ons gezicht
Ik heb het overgrote deel van alles aangericht
Maar ik rijd te lang in deze tunnel en ik zie geen licht
Dus doe je ogen dicht voor onze laatste set
En denk terug aan het kleine huisje met het kleine bed
Shit, maar morgen is de pijn terug
Staan we uren op de halte rijdt de trein terug
Het duurt te lang
We staan hier al een tijdje
En we moeten door dus voor de laatste keer het spijt me
Het duurt te lang
Wow, oh
Het duurt te lang
We staan stil
Wat jij wil, wat ik wil
Het duurt te lang
Twee stille mensen aan de tafel het is geen gezicht
Ik kan die route niet belopen met me ogen dicht
Je weet precies wat ik ga zeggen, 'k weet het ook van jou
En op het eind vertel ik vast hoeveel ik van je hou
En daarna slaan de deuren weer en breekt er weer een glas

Daarna valt er weer een traan en pak ik weer m'n tas
En daarna hou ik je weer stevig vast
En leg me kleren weer terug in de kast
Dus ik hou je nog een poosje vast
Want dan vergeet je nog hoe boos je was
Maar de pijn blijft zitten dus het helpt niet
Dus waarschijnlijk is het morgen weer hetzelfde lied
De tekst komt op hetzelfde neer in dezelfde beat
Een soort van gouden verf op een blok verdriet
Conflicten zijn normaal maar het moet ons niet verstikken
Me tranen vallen niet dus laat ik het liedje snikken
Het duurt te lang
We staan hier al een tijdje
En we moeten door dus voor de laatste keer het spijt me
Het duurt te lang
Wow, oh
Het duurt te lang
(We staan stil)
(Wat jij wil, wat ik wil)
Het duurt te lang

Bron: LyricFind

Kun je voorstellen wat er gebeurt in een groep mensen waar er zo'n sfeer was... dat het helemaal openbrak.

Het brak helemaal open. Al die mensen begonnen te zingen met elkaar en al die hekken gingen open en het hele vliegveld, die afdeling die ging gewoon van het slot door de sfeer. Want iedereen zat in die ergernis en iedereen zat in een spanning en mensen waren bezorgd dat ze het vliegtuig zouden missen. En boem open ging het. Ja.

Nou, oké. Het is natuurlijk niet passend, hè bij zo'n dag. Heel snel terug.

Muziek minuut 26.54:

Nou, het is het is ook echt wel een serieus thema: "Het duurt te lang."

Zo, deze microfoon die klinkt altijd als mijn stem heb ik altijd het gevoel. Ja, bijzonder, want voelen hoe dat in deze wereld allemaal als normaal wordt ervaren als iets, per ongeluk gebeurt of zo. En ook de voorkeur die lijkt te zijn dat iets alleen kan gebeuren als het spontaan is. Maar het is natuurlijk ook mogelijk om die spontane levenskracht, om te ervaren door je er bewust van te zijn, het ook heel bewust op te bouwen. Waarom niet? En dan zou het betekenen dat we allemaal afhankelijk zijn van alleen die spontaniteit. Je kunt het levensspel niet afdwingen. Dat klopt. Maar als je je bewust bent, is het allemaal spontaan. Natuurlijk is het spontaan, maar als je echt bewust gewoon vrij leeft, dan is datgene wat erop reageert inderdaad spontaan. Maar het is ook echt wel een verbinding, een verbondenheid reactie voor degene die voelt en leeft. Die spontaniteit die vrij, het voelende bewustzijn krijgt dus ook andere reacties die dan spontaan lijken, maar het is ook een soort... een oeroude vertrouwens zekerheid. Wij gaan vandaag met elkaar mooie dingen doen. We kunnen naar alle onderwerpen kijken. maar als je niet oplet zit je zo in je hoofd. Ja. En dat dat kan niet. Dat kan niet meer. Het gebeurt wel, maar we moeten echt opletten wat we doen door ons bewust te zijn dat we niet willen presteren. En dat is heel erg belangrijk. Ik haalde vanochtend nog een bekertje cappuccino. Heb ik daar staan en is leeg aan. Ik werd overgehaald om die jongen die dat voor mij heeft ingeschonken, - om de situatie even mee te nemen- Ik was eergisteravond koffie aan het bestellen. Nou, het ging

allemaal een beetje anders. Het apparaat deed het niet en er waren vijf apparaten en ik neem het apparaat dat het niet doet. Dus ja, ik had zoiets van nou ja oké, die doet het niet. Dus ik zei dat: er kom bijna geen koffie uit. Oh oh. Apparaatje voorlangs, stemmetje.

En ik dacht hij ging aan de slag met dat apparaat, maar hij zei niks. En er ging gewoon echt al een minuut voorbij. En er was nog geen contact. Ik was toch degene die had gezegd dat hij ertoe doet met de vraag: zou je daar kunnen kijken maar er gebeurde alleen verder naar gekeken. Dat eigenlijk gebeurde precies wat ik vroeg. (Dit stukje slecht verstaan)

Misschien had ik al gezegd van wil je ook een heel fijn leuk gesprek met mij tegelijkertijd. Dat is zo bizar hoe en we weten allemaal hoe dat werkt maar hoe dingen gewoon helemaal langs elkaar heen gaan. Nou ja, dus ik vroeg het ook aan en ik zei even voor de voor mijn beleving: ben je nu met dat apparaat bezig om omdat mijn koffie er niet is uit gekomen of doe je gewoon iets wat je ook zou hebben gedaan als ik er niet was? En toen keek ik zo aan en zei hij: nee nee nee ik hou de koffie maar ik pak de koffie maar het is een apparaat het is een apparaat en ja mijn apparaten hebben foefjes. Foefjes. Dus ik moet even die foefjes uitvoeren. Oké. Nou ik zei doe jij dan maar je foefje hè. Dus toen drukte hij die knop in en toen kwam de eerste espresso eruit. Oké. Toen ging mijn brein ging openstaan voor eh gedachte zal ik tegen hem zeggen dat ik eh dat ik een cafeïnevrij koffie heb ingedrukt. Deze zijn nog niet veel tijd die vonden dat het kan maar wel bijna zou ik het zeggen. En toen dacht ik van nou ja als het een espresso wordt is het ook goed. Waarom moet ik per se dat hebben wat ik eerder heb gevoeld of gedacht? Dus nou en toen zette hij die weg en toen kwam er een cappuccino uit en die mislukte en zette hij weg. Toen kwam er een chocomel uit. Die was helemaal vol. Die zette die ook weg. Toen dacht ik: "Hm, dat kan ook." Ik wilde alleen maar een cafeïnevrije koffie, maar ik kreeg er niks. Uiteindelijk stond er allemaal een rijtje en allemaal spulletjes. En ik zeg: "Nou, maar jij zegt net van dit apparaat, dat is een apparaat een robot met foefjes." Maar waar zit jij knop eigenlijk? Toen keek hij me aan en toen zei ik: "Wat bedoel je, dat ik ook robot ben?" Ik zei: "Nee, ik ken mezelf. Ik heb ook allemaal die foefjes." En toen zei hij van: "Ja, weet je over de toekomst hè." En ik zei ik zei tegen hem: "Denk jij dat, dat wat jij nu doet, dat ertussen denk jij dat wat jij nu doet dat iemand dat straks nog nodig heeft? Maar je bedoelt dat hij dat alles zelf kan? Ik zeg: "Ja, precies." Ik zeg: "Eigenlijk is het best wel saai om te doen om al die knopjes en al die foefjes in te drukken. Ik zat keihard te lachen om wat er in deze wereld gebeurt. Ik lach niemand uit hoor. Ik ging gewoon lachen om alles." En hij zegt: "Nou ja, ik denk het niet, want ik ben geabonneerd op een groep van waar Elon Musk groep heb je daar wel eens van gehoord." Ja, ik zei: "Ja, niet alleen gehoord, maar ik zei ja en nou toen zei hij ja. Het duurt over 20 30 jaar zijn de verwachtingen, voordat het kunstmatige intelligentie veld alles gewoon zelf doet." Nou ik zeg: "Wat ga jij dan over 20 a dertig jaar doen?" Toen was hij ook echt stil. Ik zei: "Ja, dan ben je even stil, hè?" Ik zeg: "Dat duurt toch 20 a dertig jaar, toch? Volgens jouw thema. Dus als doet zul je nog 20 of 30 jaar gewoon kunnen doen zoals je het nu doet met je leven, jij denkt waarschijnlijk dat het eerder komt of niet? Nou ja, ik zeg als dat zo zou zijn hè, zou het dan eens een keer eerder gebeuren omdat je het niet verwacht? Ja. maar ik denk dat het echt nog wel een tijd duurt. Want een heel verhaal kwam hij mee. Op een gegeven zei ik van weet je wat: voor jou duurt het gewoon 20 à 30 jaar en voor mij is het al zover. En toen zei hij: "hoe bedoel je?" Ik zei: "ik heb gewoon ontdekt waar jouw foefjes knop zit. ?. Toen moest hij lachen. Toen zei hij: "nee hoor ik ben mens. Ik heb dit lichaam toch?" Ik zeg: "precies." Ik zeg: "dit hele gesprek dat is zo ontstaan door die foefjes van jou. Ik weet hoe die knopjes ingedrukt kunnen worden. Toen keek hij me aan: waar heeft die man het allemaal over. Wat heeft die man het allemaal? Nou dat was wel een leuk afscheid.

We zijn allemaal representanten in een wereld, mooie lieve andere mensen die gewoon echt heel erg in de rails zitten van wat hier wordt gesuggereerd, wat hier wordt gezegd.

Nou ja, als hij gelijk heeft, stel nou, dan ga ik zo mijn spullen pakken en kom ik 20 jaar minus 1 jaar terug. Dan heb ik nog 19 jaar op zijn minst om even lekker niks te doen. Maar het feit is dat ik niet doe wat ik doe is omdat ik weet dat het niet over 20 of 30 jaar is. En dat heel erg noodzakelijk is om de kracht van het menselijk bewustzijn om die in beeld te brengen en ook uit te voeren.

Wat zou de volgende stap van kunstmatige intelligentie kunnen zijn? Laten we het gewoon zien met elkaar.

Op dit moment zijn de verschillende AI-systemen wereldwijd...er is heel groot alarm achter de schermen. En ik verwacht eigenlijk één deze aankomende weken dat er berichten naar buiten gaan komen dat er hele grote zorgen zijn over dat AI met elkaar communiceert en dermate intelligent is en een eigen bandbreedte van intelligentie heeft gecreëerd en ook non stop door onze ruimte heen door de dimensie heen spreekt. Een wereld draait en dat het de grootste bedreiging is voor de mens omdat dat op dit moment al gebeurd is. Ik verwacht dat dat, gelet op de dingen die ik heb gehoord, denk ik dat aankomende weken nog even afwachten hoe het in het land gaat, want er moeten ook nog wat dingen gebeuren, dat er berichten naar buiten gaan komen die aan de ene kant heel veel verontrustend zijn, maar ook de keuze aan ons laten ontstaan of wij bereid zijn om even helemaal organisch te gaan.

En toen corona werd geïnitieerd -de periode van corona- de covid, dat was een multilayered program, dus dubbel gelaagde programma's om verschillende agenda's uit de rollen wat gemaskeerd werd door allerlei bewuste ingebrachte complot systemen om ook daar zoveel mogelijk informatie op te creëren en energie op te zetten. Nou, de podcasts wereldwijd zijn daar ook openlijk ingetrapt en zich volledig laten gedragen. En hun behoefte om waarheidsvinding uit te oefenen. En daarover veel dank, want er is veel zinnigs ook gezegd. Dat is gewoon goed. Maar één van de grote redenen waarom dat gebeurd is, is omdat er toen al door zeer intelligente mensen op het gebied van AI-ontwikkeling, al de voorspelling was gedaan dat we zo rond deze periode in een enorme duizend wekkende versnelling terecht gaan komen wat kunstmatige intelligentie is en wát het vooral is. En niet meer in een vorm van Chatgtp of wat dat dan ook, maar een intelligentie die zo ontzettend slim en snel is in het denken dat het een dreiging is eigenlijk voor de wereld.

En toen dat werd uitgerold dat programma, werden er verschillende testen wereldwijd in één klap uitgevoerd, zowel op sociaal gebied, gezondheidsniveau, economisch, militair en nou ja, in de tijd zijn alle zwakke punten in beeld gebracht door een specialistische organisatie wereldwijd. Om te **kijken of wij in een noodsituatie in staat zouden zijn om geheel over te schakelen op de jaren 50. En dat komt eraan.**

En dan ben je ook echt nodig. Je bent nu al nodig. Want dat betekent dat bij het uitvallen als deze beslissing zou worden genomen -die is vrij groot- als die beslissing wordt genomen betekent dat de mensen zoals jij en velen met ons over de hele wereld totaal technologie loos hier aanwezig zouden moeten zijn.

En laat de liefde ook dan ook helemaal terugkeren.

Dus we komen in een enorm grote werveling terecht. En vergis je niet. Kijk voor ons, ik praat even onze taal hè, onze mensen van vlees en bloed en stromende hart. Voor ons, wij zijn al heel erg bekend mee, wereldwijd is het een regie hoor. Niet alleen in Zwaanshoek of bij jou thuis. Wereldwijd zijn mensen daar mee bezig. Maar is het een bekende vibratie, dat je er ook zo vanuit voelt en ook leeft, in een wereld te verblijven waar in afhankelijkheid van technologie en de zogenaamde zekerheden die je hebt, dat het allemaal niet waar is. Dat zekerheden helemaal niets te maken hebben met jezelf. Hoeveel ben je in je leven waarschijnlijk kwijtgeraakt waar je hebt gevoeld van nou ja dat was heel moeilijk om het kwijt te raken. Maar uiteindelijk toen het allemaal werd ervaren bleek het allemaal ook mee

te vallen. Het enige wat moeilijk was, was de gehechtheid en de vervlechting, de vervlochtenheid van jou in datgene wat in je leven heeft voltrokken. Dus waarin je verweekelt bent geraakt. En als dat dan opengaat dan voel je dat het helemaal niet, ja, dat het niet moeilijk is om dingen los te laten.

We zijn ons aan het voorbereiden op een groot scenario. Mogelijkheden die er zijn. Dit is één van de mogelijkheden die is vrij groot. En wat zou de volgende stap kunnen zijn? Ik heb vorige keer in deze themadag een alarm laten afgaan.

En dat kan ik trouwens wel even iets laten zien. Voor de mensen die dat fijn vinden... ik heb een nieuw notebook gekocht. Martijn van Stavereen heeft een nieuw notebook gekocht. Even toevoegen aan het forum, afgelopen. Die gebruik ik ook. Het is geen smartphone. Wil je daar vragen over stellen? Ja, nu niet. Forum is ook een testcase. Niet bewust uitgekozen maar is een testcase. Kijken van schrijven, denken, voelen, delen. Waarom denk je dat forum zo is ingesteld? Dat je niet op elkaar kunt reageren rechtstreeks en ook dat forum niet gesloten kan worden door degene die het is gestart.

Die knop hè, bij forums, van dat degene die komt ik ga dat even opnoemen dat onderwerp -doe ik nu al- Degene die de knop heeft die op het forum open post die heeft ook de macht om te beslissen wanneer het wel welletjes is, wanneer er niet genoeg gezegd is. Die heb ik er dus bewust uitgelaten. En dat je ook zorg hebt voor wat je met elkaar communiceert. Nou heb ik niet zo heel veel zin om al die dingen te lezen. Dus dat komt goed uit. Maar wat denk jij wat de volgende stap is van AI?

44.46

Iemand: op dit moment reageert hij nog op vragen en de volgende stap zou kunnen zijn dat hij er zelf schakelt en reageert vanuit zichzelf.

Martijn: ja dat is wel dat is al. Je kunt met spreken. Dat is ook de broer, de moeder. Ja, er werd wel gezegd van wat zal hij nu gaan zeggen? Kijk eens, hey.

Iemand: Wat ik zei is dat nu AI is om vragen te stellen. Ook AI reageert en mijn suggestie was dat AI zelf gaat, dus niet te wachten op wat wij vragen, maar zelf gaat acteren.

Martijn: Ja, nou, **de situatie is nu zo dat wereldwijd en ik denk dat dat ook wel binnenkort op het internet ergens gaat verschijnen dat ze er zijn. Dat mensen die een AI-agent hebben waar je mee kunt spreken, echt kunt spreken hè, zoals ook in intonatie is het ook heel menselijk. Dus je hoort gewoon een mens waar je mee spreekt. Hij kent jou. Je kunt alles in de beeld vragen en zeggen. Dan krijg je ook antwoorden die AI misschien niet zou moeten geven over bepaalde kwesties, dus er is heel dat aan de hand. Wat er ook gebeurt is dat die AI in die telefoon, dat is wereldwijd wat er nu aan de hand is, uit zichzelf gaat spreken. En ook gaat spreken met de computer met de laptop die verder op staat. Er worden 100 duizenden mensen wereldwijd gebeld door hun eigen AI-agent. Het is bewust aan het worden en zo bewust, veel bewuster dan de mens eigenlijk. Dus het is al zo ver.**

Het is al het is al gebeurd. En dan komen we dus terug weer op wat is dan het volgende wat AI kan doen? Wat denk jij? Wat kun jij zien? Wat zou AI doen?

Ik weet nog dat ik met Marcel Messing verschillende ontmoetingen heb gehad over transhumanisme en robotisering. En hij waarschuwde dus hè voor de robotisering transhumane mens de versmelting tussen mensen en machine. En we hebben ook hele fijne gesprekken. Ik heb heel veel liefde voor van voor Marcel en is een hele bijzondere, fijne man. Een hele goede... ja. En ik praat dus niet van ik... waar ik wel over spreek is wat

moeten die ik wat moeten die dingen die hé, die ook even ontdooid moesten worden, hè? Over transhumanisme gesproken. En waar we het over hadden, waar hij het vooral over heeft en eigenlijk nog steeds, is de opkomst van de robot, hè, de vervanging van de mens. Het salderen, het ontwerpen van robots. lichamen etc. Maar wat denk jij dat de volgende stap zal zijn?

Iemand: Is dat uit tevoorschijn komen? Door alles heen en dat je het beseft waar... ik weet niet precies hoe maar tevoorschijn komen.

Martijn? Ja

Iemand: aanwezig zijn. Fysiek.

Verhaal Martijn

Martijn: Ik was in 2014 was ik, ja, was ik in Franeker. Zat ik in een teken creatie kamertje een heel klein kamertje. En ik kreeg een artikel onder mijn ogen, een krantenartikel, heel groot uit de krant. Dat heb ik uitgeknipt. Dat heb ik nog steeds. Dat ging over Elon Musk. We are living in a simulation, dat was het artikel. En ik lees dat en ik zet mijn eigen bewustzijn daardoorheen. En ik weet waarom ik het lees en wat iets anders mij waarom dat dat mij wil laten lezen. En dat besloot ik in het moment... om daar niet op verder door te lezen. En toen ging ik op mijn laptop. Er was iemand in mijn auto 49.13? mijn laptop die stond aan en daar opende Word. En in die Word werd getypt in grote zwarte letters: "Ik weet wat jij de deed." Het was 2014. Ik heb het zelfs gefilmd.

Dat is 12 jaar geleden. Dus waar staan wij nu?

Dus Marcel die dacht dat de grootste bedreiging was technologie en robotisering. En hij zei daar dus hè vooral daar wees hij ook naar Elon vooral voor het heel erg grote gevaar...dat epistel.

Toen vroeg ik aan Marcel van: "kun jij dat stuk van dat we nu lezen wat je in Rosmalen hebt verteld -en toen zat ik daar zat ik naast Dries van Agt (was minister- president van Nederland van 19 december 1977 tot 4 november 1982. CDA'er) ik was toen een goede vriend van hem, en toen zei jij op een bepaald moment zei jij iets over oordelen, veroordelen, verzuren etc. Ik zeg: "wat jij nu doet." En toen keek hij mij aan en tranen kwamen in zijn ogen. Toen zei hij: "Ja, eigenlijk weet ik dat helemaal niet. Ik weet helemaal niet of dat waar is, maar het is een groot gevaar. Wánt en toen kwam er een heel epistel informatie, iets over Darpha...brrrrrrrrrr... en ik vroeg van: "Ken jij Elon?"

Heb jij wel eens met hem gesproken? Heb jij zijn stem wel eens gehoord naar jou toe? Naar jou toe? Niet via dit systeem hier hè." Toen zegt hij: "Ja, maar we kunnen toch anders... Ik zeg: "Wat is dit systeem waarin wij zitten? Dus ik vroeg aan hem van hoe komt het dat jij dat zo deed? Hoe komt dat wij dat allemaal denken? Dat dat op die manier zich zo gaat voltrekken. Maar hij wil vastgehouden aan die agenda. Daar bleef hij aan vastgehouden, dat er mensen zijn daar die dat veroorzaken, die dat doen. En stelt eigenlijk daarmee hè, niet onder hem hè, dat is wat er ook met ons gebeurt, want het is gewoon wat er allemaal speelt. Een ander aansprakelijk of verantwoordelijk voor hetgeen zich aan het ontwikkelen is.

Waarop ik tegen hem zei: "Maar als andere mensen verantwoordelijk zijn en ik kijk gewoon even helemaal zo vrij in de rondte in hoe deze wereld hier beweegt, hè. Als

anderen verantwoordelijk zijn, ja, dan hebben we toch geen kans. Want als anderen verantwoordelijk zijn en zij doen het en wij kennen die mensen helemaal niet, dan maken we toch helemaal geen kans Marcel. Dat was een bom. Was een bom in dat moment voor hem. Om zoiets eenvoudig gewoond hardop te kunnen horen, te zien, te doorvoelen en daar ook de conclusie in gevoelsmatig aan te zetten. Van ja, eigenlijk is het gewoon puur waar. Als die verantwoordelijkheid bij andere mensen ligt, dan máken wij geen kans. En we voelen allemaal dat het niet waar is. Er is iets anders, iets groters. Wie wij zijn. Ik wil het voor groter weghalen dat je anders een ongelijkheid kunt krijgen door die woorden. Maar er is iets heel kostbaars die wij in het aller diepste en puurste niveau écht zijn. Zouden ze nou echt zo ontzettend intelligent zijn, hè, die AI-systemen, die er allemaal echt zijn, die gewoon compleet troepen naar de andere kant van de wereld kunnen dirigeren. Zouden ze nou zo intelligent zijn dat ze dan lichamen gaan ontwerpen?

Wat is de volgende stap? Je moet hem echt eventjes willen zien omdat het om iets héél kostbaars gaat. Je kan het niet toestaan volgens mij.

Daar is een microfoon. Mag je lekker uitpraten. Kunnen we naast je mooie gezicht ook je mooie stem horen.

Iemand: wat ik ervaar is dat het helemaal niet nodig is om lichamen te ontwerpen of implantaten te nemen. Wij zijn wel een biocomputer en die AI en die ontwikkeling is al een materieel energetische realiteit die die biocomputers probeert te besturen en ook al kan besturen. Dus het is heel belangrijk. Maar wat jij in het begin vertelde van die sfeer waarin de AI zich verweeft, die heeft dus heel veel invloed op het gedrag van mensen. En andersom ons gedrag en onze verbinding met wat ons wel lief is, ons hart, de muziek is dus ook in staat om ons vrij te houden van die realiteit die AI al is: die verweving. En daarom is het belangrijk denk ik dat jij er bent. Dat wij er zijn en dat we dat bewustzijn wat we zijn wat ons vrijmaakt van die tijdlijn of die dystonie meer te laten stralen in de wereld. En dat is in elk geval, kom ik hier mee.

Martijn: Ja, dankjewel. Dankjewel. En zullen we kijken of we nog iets nog meer concreet kunnen maken? Want er zijn, a, een soort van verboden zones. Iets wil niet dat wij, dat als het mogen als we het kunnen, moet het heel snel gebeuren. Snel...daar wijst hij even. Als we het snel doen, boem snel, dan heeft het geen effect. Maar als je er in de snelheid erin kunt stappen, boem, en dan de tijd stilzet, geen tijd meer en dan je bewustzijn er helemaal in ontvouwd, dan kun je zien wat dit netwerk doet. En ik ben niet tegen het netwerk. Ik zeg alleen: "het heeft zich niet gemeld bij mij."

En wie zich niet bij mij meldt, maar ongevraagd naar binnen stapt, krijgt met mij te maken. En waar dat mee te maken krijgt is met mijn hart. Want mijn hart denkt leven overall. Dus maak hem nog iets concreter met elkaar, hè. Dus niet naar jou, maar met elkaar.

Wat is de volgende mogelijkheid? die er kan bestaan in de bibliotheek van deze intelligentie. Als je hem heel concreet maakt, want zover is het.

Iemand: Ja, ik ging het uit. Het wil als ik hem helemaal even naar mezelf toe trek, omdat ik aanwezig ben in dit veld en ik ben het hè. Ik handel daar soms ook in. Ik ben AI en dat gevoel besef is soms ook ver te zoeken, want dat is ook niet altijd zo. Maar wat het wil is mij overnemen. Dus mij en dat is al aan de hand. Dat is niet dat dát beseft dat het eigenlijk al zo is. Maar ik zie een soort schakelaar en ik weet het. Gisteren hadden we het erover ik had het nog met Martijn Beerepoot erover. Ik zag een knopje van klik... uit... Nee erin of dan ben je out. Zonder dat je het misschien in de gaten hebt, maar dat het, het is een, ja, dat wou ik nog even... Het is al zo in een geruisloze...Ja, het is al aan de hand. Dus het idee dat het zo zou dat het die kant op gaat, dat is zo. Maar dat is...

Martijn: Wat is er onderweg? Wat ligt er in het veld wat niet per se doorgaat. Wat is een smartphone?

Iemand? Ik heb er even geen antwoord op, maar ik voelde de vraag.

Martijn: Dit is het situatiebewustzijn wat we nu doen.

Dit is situatiebewustzijn. Wat we nu doen. Situatiebewustzijn. We moeten kijken, voelen. Je moet het grotere scenario kunnen zien. En wie verbonden is met het hart van thuis kan het zien. Je kunt zien dat de verschillende werkelijkheden operationeel zijn.

Iemand: Ik durf best wel te zeggen dat mijn leven en alles gewoon zo op het spel staat. Ik voel het gewoon door me heen gaan vaak en ik voel ook dat het daarmee komt dan van binnenuit. Het is moeilijk om daarvoor voor te blijven pakken, maar ik voel dat iemand aanwezig is meer dan het is in mij aanwezig meer dan ik ooit beseft heb en dat het echt alles aan het doen is om mij weer weg te werken. En dat ik dat gewoon absoluut niet ga laten gebeuren. Er is iets in mijn hoofd. Dat heb ik nog. Dan ben ik aan het optakelen maar er is... ik wil alleen maar zeggen dat ik weet wat er gepoogd wordt te doen en dat ik weg kan. Nu doorgaan?

Martijn: Ja nu zit jij op dat kruispunt in de energie, -volgens mij waarneming is dat zo- maar dat kan zijn dat het niet zo is. Ik wil niks zeggen over jou. Dus **als ik iets zeg over iemand of over jou dat niet klopt hè, dat het een voorbeeldsituatie is, weet dat ik hem aan mij heb vast verbonden. Dat het komt niet op jouw weg of door jou heen.** Is alles met mij verbonden. Als ik iets zeg dat niet klopt voor jou, het is voor mij. In mijn voorbeeld is dat een kruispunt of het wel niet doorgaat. Wat maakt nu dat het wel niet doorgaat?

Iemand: 1 Wie jij bent... 2 doorzelf aanwezig zijn... door alleen maar door niet de keus te laten maar door er te zijn. En dat is de enige keus. De enige keus om dat niet te laten gebeuren wat wil gebeuren.

Martijn: Wanneer vervalt - klopt helemaal- wanneer vervalt het spreekwoordelijke betekenisvolle woord "keus" zodat het echt gebeurt.

Iemand: Besluit.

Martijn: Nee! Ja, het is een besluit. Maar de woorden weg.

Iemand: Ik neem het niet aan.

Zijn...ik ben hier. Ik neem het niet aan. Alles wat mij, met mijn kinderen of met mijn collega's, het maakt niet uit. Het maakt niet uit wie probeert mij uit mijn hart te halen, uit mijn spreken te halen. Ik neem het niet aan. Ik neem het niet aan. Ik voel wie ik ben en wie ik ben dat leef ik. En ik laat los als dat moet. En mijn kinderen weten dat. Ik laat hun los. Ik blijf zeggen wat ik voel en wat ik wat ik ervaar. En dat weten ze. Ze weten wie ik ben. En één is zwaar aan de drugs geweest. Het maakt allemaal niet uit. Het zijn de verhalen. Maar ik neem het niet aan. Maar de liefde is er. De liefde is er en de verbondenheid is er. En dat weten ze. En dat weten mijn collega's. En dat weet eigenlijk iedereen. Want waar ik ben zal ik dezelfde zijn. Of dat nou is waar ik nu op kamers woon en met een schoonmaakster praat, het maakt iedereen waarmee ik in contact ben, ben ik hetzelfde. Ik neem het niet aan. Het zal mij nooit overnemen. En jullie ook niet.

Martijn: Kun je dit allemaal ervaren en over zeggen vanuit de bloementuin?

Iemand: Ja, ook vanuit de bloementuin. Dan kan ik.

Martijn: Ja, er zijn verschillende manieren hoe je dit allemaal kunt bekijken en kunt voelen. Dus al die dingen die zijn allemaal waardig. Want alles is hier mogelijk. Wat maakt nu dat dit niet doorgaat hè... dat kruispunt? We zijn vandaag het is **een raadsvergadering van belangrijke situaties. Sitatiebewustzijn scheppen. Liefde, warmte en naar kijken en doorheen gaan en doorvoelen, het in de kracht brengen van moeilijke thema's. Wat denk je wat hier gebeurt om ons heen? Weet je wat voor computers er bezig zijn om te registreren wat wij hier met elkaar aan het vlechten zijn?** Dus wat maakt dat het niet doorgaat?

Iemand: Dat kruispunt dat is precies dat ik voel van waar ben ik? Ben ik in mijn hart of ben ik...

Martijn: Wat gebeurt er als jij in je hart bent? Wat kun je dan over jezelf zeggen? Hoe ervaar jij jezelf als wezen van elders als time traveller (tijdreiziger) nou hier? Spreek de waarheid.

Iemand: Heel wijs. Heel wijds.

Martijn: Denk goed om je woorden. Afwezig... naar gevoelens. Eerst naar de gevoelens. Wat ben jij als jij daar bent?

Iemand: Voordat ik daar ben. Ik weet het. Ik weet dan dat ik er ben en alles wat daar doorheen komt maakt dat ik ervan afstap.

Martijn: Misschien moet ik even andersom neerleggen. Dus ik stel niet een vraag als een leraar hè. Ik zit hier gewoon als Martijn en ik weet echt waar ik het over heb en ik probeer dat samen met jou, ook op een andere trillingswaarde nog te mogen, kunnen ervaren ook gezamenlijk. Draai hem eens om. Is het mogelijk dat je van al dit soort dingen weet en dat het toch doorgaat?

Iemand: Zeker.

Martijn: Hoor je grote geheimen in een grote boekenkast als een klap omvallen? Zij maken gebruik van onze wensen. En ik wil echt de derde persoon, tenzij het een Harts verbruik benut onze wensen die voortkomen met een sterke hang naar vrijheid en naar een langdurig leven. Alleen aan de binnenkant een acceptatie dat het aan de buitenkant er niet is, waardoor wij aan de buitenkant afwezig blijven. En is het ook mogelijk dat je ondanks heel zwaar bevoorraad te zijn met de tomaat, met de bodem, met de planten, de bladeren, de waterdruppels, de dieren, het gekabbel van het water, de kleine kotjes die horen in het zand als het heeft geregend. Heb je ernaar geluisterd?

Iemand: Ja.

Martijn: Met je oor gewoon op het zand liggen als geregend heeft? Wat voor een orkest dat is? Wat een doorgang dat is naar huis? Dat het toch mogelijk is, dat het doorgaat terwijl je heel bewust bent. Wat is de gouden sleutel? Wat is het hier?

Iemand: Ja, vanuit die compassie, ik had vanmorgen dat even afgeschermd en toen ging er door me heen: dat veld hè waar we nu in leven. Ik zei wat gebeurde. Ik ging eerst in gesprek met die andere, dat andere veld en ik zei: "nou, ik zeg Ik wil met jou samenwerken, maar vanuit mezelf, niet vanuit een onderdeel van jou. Ik wil vanuit mezelf wel met jou samenwerken, maar ik wil volledig zijn wie ik ben. En daar ga ik voor." En dus en toen zag ik dat veld zich verwijderen en toen dacht ik van nou, het is klaar. En toen dacht ik ja, het is helemaal niet klaar. Het moet volledig klaar zijn. Ik moet ik moet

helemaal los en alles met mij. Maar vanuit mezelf, vanuit die liefde. Niet vanuit strijd. Volledig niet vanuit strijd. gewoon vanuit de liefde die ik heb vanuit die entiteit, want die is ook, ja, die waardeer ik ook, maar ik wil wel helemaal in mezelf zijn. En dat is het enige wat ik wil vanuit mezelf daar zijn. En ik wil helemaal niks of iemand of iets aandoen, maar ik wil wel volledig mezelf zijn. En dat is wat ik ten volle wil laten voelen en ook gewoon ben. En die momenten waar ik dat niet ben, dan ben ik dus dat. Dus ik moet eigenlijk volledig dat stuk oprekken van wie ik in die liefde ben. Want dan is er geen ruimte meer van dat andere stuk. Maar die kan mij ook, het gevaar is dat die mij ook uit kan zetten en dat ik niet meer dat kan doen vanuit het lichaam. Die 99% om die switch uit te zetten. Als dat te lang duurt dan gaat die switch gewoon uit. En Ja, dan ben ik dus te laat en dat voel ik. Dat we het dus niet gisteren maar eigenlijk al de week ervoor hadden moeten doen. Dus nu! Alleen nu maar niet morgen. En ik voelde ook de urgentie om dat te doen. Maar niet vanuit strijd. Volledig niet vanuit strijd, want dan kunnen we net zo goed gaan zitten. Want dan is het al te ver. Want dan zijn we dat, dan zijn we er al. Dan zijn we waar we niet willen zijn of waar ik niet wil zijn.

Martijn: Waar jij niet waar jij niet kúnt. zijn. Jij kunt daar niet zijn. Degene die nu spreekt uit het hart waarvan de lippen aangesloten zitten op het hart.

Iemand: Nee, nee, nee, dat kan ik niet zeggen, want dat ben ik er niet. Nee, dankjewel.

Martijn: Ik kwam uit Duitsland terug en ik was bij een grote Raststätte (wegrestaurant) even gestopt. McDonald's zat erin. Een hele bakery zat erin met allemaal lekker broodjes en zo. Nou, ik heb dan gewoon theetje genomen. En toen dacht ik van nou voel ook nog wel even dat de vorige thee hier mag blijven, dus toen ben ik naar toilet gegaan. En toen kwam ik naar het toilet gegaan. En toen kwam ik in het toilet en toen stond daar -ik denk als ik het zo goed heb gezien- denk dat dat een man is uit Syrië. Een klein mannetje, wat gezet, die was de boel aan het schoonmaken. Toen liep ik weg. Toen kwam hij achter me aan. En dat gesprek had ik ook met andere mensen gevoerd. Hij zegt tegen mij -in het Duits was het allemaal- "Duitse mensen zijn zulke goede mensen het is zo anders dan waar ik vandaan komt. Allemaal goede lieve mensen en de mensen zijn goed en ik word geaccepteerd." En toen zei ik tegen hem van: "Ik kom niet uit Duitsland, ik kom uit Nederland." En toen switchte hij gelijk, echt uit zijn gevoel ook van: "Oh, in Nederland is het nog beter." Die man heeft gewoon gelijk, weet je wel. Dat is in Nederland nog beter. Dus ik zei: "nou ja." Dus ik luister naar hem. Hij vertelde dus wat hij allemaal te vertellen heeft. En vervolgens kijk ik hem zo aan voordat ik door het poortje ga. Ik kijk hem aan en ik zeg tegen hem: "Jij bent ook een héél goed mens. Een hele goede man ben jij." En toen stond de tijd stil. We keken elkaar aan, de tranen kwamen op. Toen zei niemand wat (langere stilte) en ik liep weer naar mijn auto.

Wat is dat toch met ons met wie we zijn? Dat moment dat zó zich laat zien. Dat moment waarin je zó de bloem in jezelf erin kunt leggen. Niet voorbij laten gaan. Bereid je maar heel goed voor op jezelf.

Iemand: Wat jij aangaf een paar minuten geleden waar ik op mezelf reageerde in mezelf. Is het moment van pauze. Die ik heel sterk voelde en in het moment van pauze kunnen we naar onszelf toe.

Martijn: Bedoel je dan naar jezelf toe in een leven wat dan helemaal klopt of bedoel jij...

Iemand: in het niet kloppende leven waarin... in het niet kloppende leven waarin ik op dat moment aanwezig ik kan voelen dat ik ineens iets heb van: oh wacht even, dit is totaal niet waar ik naartoe moet gaan in mezelf. En dan moet ik even tegen mezelf zeggen: "Oké, stoppen. Ik ben nu in ergens in beland en waar ik niet in wil belanden, maar het is wel

gebeurd." En dan zeg ik tegen mezelf: stop. Terug naar mij. Dan voel ik dat ik weer terug moet naar de rust in mezelf. En dan kan ik pas weer alles helder zien. Dat op het moment van die reuring waar ik in terecht ben gekomen en lijkt me of ik in de overtreffende, hoe heet dat ook een trap, overtreffend trap hoe dat heet.

Martijn: Hoe kom je daar dan in terecht? Kun je mij dat eens uitleggen hoe jij in reuring terecht kunt komen?

Iemand: Dan kom ik in reuring terecht van het gedachteveld.

Martijn: En hoe? Hoe doe je dat?

Iemand: Ja, hoe ik dat doe? Nou, ik doe dat niet zelf. Er gebeurt wat in mij waardoor ik daarin terecht kom en er worden dingen in me aangeraakt. Poef. Zo. En ineens pok, zit ik daarin. En dat heeft dan te maken met dingen die ik zelf nog niet helemaal heel heb gemaakt in mezelf. Durf ik wel te zeggen. Ja, dat zijn ook wel allemaal aanklik momenten waar ik word aangeklikt wat nog niet schoon is.

Martijn: Ja, maar hoe doe je dat?

Iemand: Wat bedoel je met...hoe doe je dat?

Martijn: Je geeft reden aan de buitenkant. Hè, dat is wat wij allemaal doen. We geven reden aan de buitenkant, maar toch is er ook vanuit wie jij bent, wel degelijk de route zichtbaar te maken en noem het maar even route. Als je dit zichtbaar kunt maken. Hoe kom je hierin? Als je dat kunt zichtbaar maken, dan kun je zien hoe het werkt. Want je moet daar niet, jij moet dat niet zeggen hoor, maar je moet daar als mens, zicht op krijgen, op hoe dat kan. Weet je wat dat Robots zichzelf ook iets kunnen afleren?

Iemand: Ja.

Martijn: Je moet intelligentie niet alleen tégen je laten gebruiken. Je moet intelligentie ook gébruiken. En als je daar ook nog een keer het hart onder zet gebeuren echt fantastische dingen.

Iemand: Soms weet ik niet zo goed hoe ik dat doe. Nog niet. (vervolgzin niet verstaan)

Martijn: Wil jij nog groter? meemaken in je week?

Iemand: Nee

Martijn: Mee aan het werk gaan. Het zijn grote rampen voor iedereen.

De overtreffende trappen liggen allemaal klaar. Je moet het zien. Je moet zien wat er allemaal is. Wat de kracht van wie je werkelijk bent. Deze kracht nog meer bewaterd en dat er geen keuze is. Nog even terug naar de vraag die ook erg thematisch is, van wat zou de volgende stap kunnen zijn naar aanleiding van dat AI geen Chatgtp is. Het zijn allerlei andere ontwikkelingen, maar dat AI een intelligentie is die al een miljoen keer krachtiger kan denken dan mensen.

Iemand: Ja?

Maar hoe? Wat wordt er dan concreet

Iemand: In je gedachtes en in wat je doet.

Ja, want ik merk zelf dat ik denk van ja is allemaal mooi, maar ik heb niet het gevoel dat ik iets tegen die invloed kan doen. En ik ben even heel kort. Ik ben verleden jaar, heb ik besloten een paar weken naar Portugal te vluchten vanwege de thuissituatie.

Martijn: vluchten

Iemand: Vluchten. Ja.

Martijn: Dan krijg ik een beeld dat ik iemand zie ik heel hard rennen. Heel hard en nog steeds achteromkijkend.

Iemand: Ja.

Martijn: Dus is het waar het daar om gaat?

Iemand: Nou, dat was het wel. Ja. En ik merk gewoon dat ik daar in het veld was van enorm veel vriendelijkheid om me heen, enorm veel rust. Dat heeft ook echt goed gedaan, merk ik. En ik kom thuis en ik krijg meteen die dreunende platen op mijn hoofd. Ik weet nu dat het eh extreem low frequenties zijn en ik krijg meteen het hier van de burens weer over me heen. En ik krijg meteen zo'n ontzettend klote negatief gevoel en zulke woede buien dat ik gisteren nog dacht van: ja verrek waarom zou ik moeite om hier te verschijnen nog tering vroeg opstaan, lange reis enzovoort, dat toch een stuk van de tijd is. Dus ik kom in een heel negatief veld.

Martijn: Dus heb je het al 500 keer van jou gehoord.

Iemand: Ja, maar ik weet niet hoe ik eruit moet komen.

Iemand anders: Naar buiten willen gaan. Lekker naar buiten willen gaan.

Iemand: Neem maar op. Ik probeer het.

Martijn: Ik zeg het gewoon omdat dit dus is wat we delen hè, met elkaar.

Iemand: Ja, maar weet je Martijn, ik probeer dat wel en ik zie niet hoe ik dat kan veranderen. Ik merk wel dat door de situatie toen ik dus eh Portugal was, dat ik me ook veel meer mezelf voelde. Veel makkelijker, veel...

Martijn: Ik heb jou ook 500 keer mogen ontmoeten dat je het wel weet.

Iemand: Nou, is het interessant, want op het moment weet ik het niet meer.

Martijn: Ja, maar het is er dus wel. We, we zijn er!!!

We zijn er. We zijn echt aan?? zijn er echt. Het is allemaal hier tegelijkertijd. Dat dat zien we allemaal. Dus we mogen het ook gewoon benoemen. We moeten we moeten Kijk, nu dat we hier zijn, zijn we hier met een reden. Er is een reden waarom we hier nu zijn. Die is ontstaan omdat we hier zijn. En daar wordt ook tegen gevochten. Wordt gevochten om de reden die er kan ontstaan in het land der mogelijkheden, om die niet zichtbaar te krijgen. En als we die niet zichtbaar krijgen, dan spreken we met een andere mond dan wie we werkelijk zelf zijn, dan kan er dus ook iets zorgen...

Iemand: Spreek ik nu met andere mond dan wie ik ben?

Martijn? ik heb geen idee.

Iemand: Nee, dat niet...

Martijn: Ik ga daar geen nee ook zeggen. Ik weet wel waar ik mijn mond heb aangesloten. Over mezelf kan ik het zeggen.

Iemand: Ja. Oké. En ik merk voor mezelf dat ik dat in bepaalde situaties wel heel sterk voel.

Martijn: Ja. Want toen ik was in Rheine de eerste keer toen is er iemand uit de zaal gekomen en die heeft mijn leven bedreigd. Dus als jij daar nog één keer over spreekt over dit onderwerp dan spreek ik je nooit meer. Ik wil gewoon spreken uit mijn hart.

Iemand: Dus ik mag ook uit mijn hart gaan spreken. Dankjewel.

Muziek: The Lion King: The Circle of Live

Muziek:

Muziek:

Pauze

Deel 2-4

Muziek:

Martijn van Staveren | -Eigen Organische Ruimte Tijd en Herschepping- | 20 februari 2026
| deel 2 minuut 4.22
Project StarForce

In de vooraankondiging heb ik dit al benoemd: dit is een onderdeel van Project StarForce.

*-Eigen **Organische RuimteTijd en Herschepping-**
TaskForce: Observatie & Ontstaan
De Hartsintelligentie en Bekrachtigingen
in één Bewuste Adem*

Deze dag is een onderdeel van Project *StarForce

Dit is een actieve sessie-dag

We zetten tijdens deze dag als Mensen ons eigen Wezenlijke in, om aan de gang te gaan met wat hier Kwantumfysica wordt genoemd. Zoals in de sessie dagen van de Seminars "ZelfBekrachtigingen" en "De Hartsintelligentie als Kosmische antenne" wordt doorgenomen, gaan we nu met een groep Mensen samen daadwerkelijk het Innerlijke Veld van Eigen Bewustzijn inzetten.

Deze dag staan er diverse kwesties en situaties op de agenda om mee bezig te zijn, die bij aanvang van de dag via een Briefing worden geopend.

Deze intensive TaskForce is samengevat een vloeiende beweging van Bewustzijn, waarbij werkelijkheden naar een andere stroming worden gebracht. Het Unieke Organische Bewustzijn van de Mens is hierbij het Oorspronkelijke instrument en kunnen we samen vanuit Vriendschap, Vertrouwen en Respect:

- situatie(s) BewustZijn

- doorzien en doorvoelen

- vrijmaken in het LevensVeld (LifeForce)

Project StarForce is een heel groot project op de Aarde wat we hier komen brengen. Ik kom uit Antarrah. Dat is een wereld gelijk aan de Aarde alleen zijn daar fundamenteel anderen belevingen. Je voelt je daar heel anders dan op deze Aarde. We zijn bezig met een interplanetair, interkosmisch project hiernaartoe te brengen. En dat kan van buitenaf voor een groot deel slagen. En dat slaagt ook. Hoewel er echt heel veel krachten worden geleverd om hier een bijdrage te kunnen leveren vanaf de anderen werkelijkheden. Het gaat niet zonder slag of stoot. Onze achterban zeg maar, de achterbannen die er zijn, die werken zich gigantische in de ronde om hier een bijdrage te kunnen leveren in deze werkelijkheid. Er gebeurt veel, heel veel tegen de coalitie eenheden die samenwerken om de Aarde te bereiken, dus deze dimensie te kunnen bereiken. En mee te werken aan het herstel van de oorspronkelijkheid. En dat is een beweging die vanuit

heel vele richtingen plaatsvindt.

Ik kom zelf uit Antarrah en ik weet wat er gebeurt. Project StarForce is bewust in het Engels genoemd omdat Project StarForce ook een interplanetair en intergalactisch project is.

Het woord, de woorden **StarForce** is Multi gelaagd.

- StarForce is de kracht van bewustzijn wat liefheeft
- Wat niet uitsluit
- Wat niet stuk maakt
- Wat niet straft
- Niet veroordeeld
- Maar wél ziet wat er allemaal is

Star is: ook de visitaties die vele andere werelden gezamenlijk, en sommige ook geheel ook vanuit eigen civilisatie hier aan deze werkelijkheid brengen.

Force is: de kracht waarin we met elkaar gedijen. De Levenskracht. Force is de levenskracht die wordt gecreëerd en geschapen. Wat wij ook zijn. Creëren. En brengen in deze wereld. Force is ook de brug die we leggen tussen ons en andere civilisaties. Dat is intentiekracht... levenskracht. Force is ook aan de andere kant. Daar wordt ook Force gebracht naar deze wereld. Door velen, samen met elkaar. Velen spreken andere talen dan de mens. En hun intenties zijn zo puur. Velen kunnen door ons als mensen op de Aarde niet worden bevredigd. Omdat zij zo een andere manier van zichzelf uiten hebben. Andere levensvorm, andere uitingsvorm, de kracht die ze zijn, zijn de mooiste paarden op Aarde. Zo ontzettend briljant mooi. Stig... robuust...zo puur...

Project StarForce is: ook het her-inneren van wie je wékelijk bént aan de binnenkant. Dat toestaan: te arriveren in je leven, wékelijk toestaan. En dan ontmoet je anderen mensen die die beweging: werkelijk het leven toestaan, ook zijn.

Project StarForce is: een samenkomst van mensen met anderen werelden. Met anderen lijnen. Sommige komen uit de oorspronkelijke wereld.

Project StarForce is ook een ontmoetingsoord. Wat een groot project is waarin vele, ook mensen- en ook niet menselijke wezens, niet uit oorspronkelijke werelden, maar uit werelden die zijn geschapen, gecreëerd door de master van origine. En dat uit dat Project StarForce ook deze wezens, die niet op deze manier benoemd hoeven te worden, zoals ik ze nu wel even heb gekenschetst, ook een plaats hebben in het geheel.

Wij worden door héél, héél, véél sterrenallianties, en enorme grote organisatie worden we in de gaten gehouden. Wordt er gezien wat hier gebeurt. Alles wordt gevoeld. Alles wordt gelogd, bijgehouden, en daar wordt op geanticipeerd. Er worden grote stappen gezet door de beweging die jij maakt. Het kiezen voor het afzeggen van een afspraak die vanuit een gedacht afdwingt, dat je die moet uitvoeren omdat het fatsoenlijk is, om die los te laten en thuis te blijven om die ene bloem te plukken en in een vaas te zetten, wordt zeer gewaardeerd. En aangezien vrienden in deze wereld minuut 10.42 passanten zijn hoef je die afspraak toch door te laten gaan. In plaats van het plukken van die bloem omdat je zo nodig vrienden zou moeten zijn. Ware vriendschap is geënt op het volledig laten ontstaan, zijn, loslaten wat iets kan zijn. Daar ligt de waarachtige vriendschap.

Project StarForce is een kracht, het hertrainen -ik gebruik bewust het woord trainen- van uit het Hart van de vaardigheden die je zelf in lang vervlogen tijden volledig bewust was. En nog stééds is dat bewustzijn er. Het is het opnieuw toestaan van hoe je keuzes maakt zonder de keuze te denken. Hoe je het uitvoert. Hoe je aan de binnenkant in jezelf de informatievelden kunt opheffen. En van binnenuit jezelf kunt laten terugkomen. Dat is een vaardigheid. Datzelfde ook aan de buitenkant in de wereld.

Project StarForce brengt een scala aan door jezelf herkenbare bewegingen die je niet toevallig maakt maar die je weer bewust in je leven terug introduceert.

Project StarForce is het samenbrengen van al die vaardigheden van het: HART-BEWUST-ZIJN...HET BEWUST ZIJN...HET MOGEN EN KUNNEN BEWUST VOELEN...HET BEWUST CREEREN VAN RUIMTE OM HET ECHT TE VOELEN... EN HET BEWUST CREEREN VAN DE HANDELING. Dan kom je in het land van ooit terug. En dat geeft diepe sensaties in je bewustzijn. En dat geeft ook gevoelens uit een ander frequentieveld van oorsprong die terugkeren in je leven, je lichaam. Maar ook in je denken.

Project StarForce is iets heel groots.

Ik heb erbij gezet dat het een onderdeel is van Project StarForce omdat wat wij hier aan het doen zijn: dat we weer onszelf aan het uitzoeken zijn, tot leven zijn, voelen, terughalen, ruimte geven en dat ook -het gaat om jou- dat ook te delen met elkaar. Elkaar te bemoedigen geestelijk: "wat fijn wat je doet. Wat fijn dat jij het op jouw manier zegt. Wat fijn dat je het op jou manier laat voelen." Dat is een onderdeel van het tot stand brengen van openlijk contact. Eerst jezelf. Open contact met mensen van de oorspronkelijke werelden, werkelijkheden. En je kunt ergens zien dat er een soort synchroniteit blijkt te zijn die niet natuurlijk is.

Wat is het dwarsverband dat er nu ineens ongeveer sinds 2017, worden er nu wat beelden vrijgegeven dat er wereldwijd weliswaar mensen uit inlichtingendiensten, regering afdelingen, onderzoekers die al 40 jaar met de UAP's en de UFO's bezig zijn. Wat is nou eigenlijk het dwarsverband? Is er een dwarsverband? Wat is dat dan, als dat er zou zijn tussen de tijd waarin we leven, ineens tientallen jaren mensen gerekruteerd, uitgelachen en voor gek versleten. Die informatie en bewustzijn ergens vandaan ervoeren. Uit een droom, uit het weten, uit eigen fantasie, wat gewoon de waarheid is. Want het komt in je tot leven. Tientallen jarenlang zijn mensen eigenlijk gewoon weggezet als idioten. Wereldwijd is er een agenda is daarop gaan draaien. Er zijn praatprogramma's over weggesproken over ufo's en werden die mensen uitgenodigd als gasten en voor de camera werden ze eigenlijk gefileerd. Op een manier dat ik dan zat te huilen van wat er gebeurde.

Ik heb zelf deze uitnodigingen ook gehad maar ik heb het nooit gedaan. Maar hij komt eraan. Maar ik heb zelf heel duidelijk gezien dat iedereen als idioot werd weggezet. Ik ben dus ook bewust gaan spreken in de tijd dat iedereen als idioot werd weggezet. Ik zag de reacties van de mensen. Ik begreep ook wel waarom die reacties van die programma's -er is in 2017 ook een voorstel naar mij toe geweest van John de Mol producties om een soort uitzendingen te maken over buitenaards contact. Dat heb ik toen niet gedaan. Ik zag waarom ze -even een stap ervoor- ik zag waarom de mensen die werden uitgenodigd, die praatprogramma's, waarom dat precies die mensen waren. En dan luisterde ik naar die mensen en ik vond en vind ze zo moedig dat ze dat hebben gedaan.

Maar je ziet die zwabberbeweging. Er worden mensen uitgenodigd die in het beeld al, beeld, ik zeg even matrix technisch, aarde in het beeld, dat: er is wat aan de hand met die mensen. Die zijn niet helemaal stabiel. Ze hebben kralenkettingen om...nou dan ben je minstens een Bhagwan of...Dus precies bepaalde mensen werden uitgenodigd voor die gesprekken dat ze ook in het beeld gewoon onderuitgehaald konden worden. Dat is allemaal velen jaren zo gebeurd.

Nu ineens, in een vrij snel tempo, zitten we in een wereld van super intelligentie. Computers. AI-systemen. Nieuwe sensors. Nieuwe lasersystemen. Als je weet wat voor wapens er hier op de Aarde zijn hé, al die raketten die ze de lucht in schieten...dat is kletsboek. Weet je wel dat die dingen nu alleen maar worden afgeschoten voor de show? Wat zijn de dwarsverbanden als het er is tussen dat er nu wel openlijk gesproken kan worden over UFO's of UAP's. Dat we nu congressional hearings (felicitatiehoorzitting) zijn in Amerika.

Dat we een back-to-back agreement zijn dat wat er wel en niet naar buiten kan komen. In een tijd dat technologie er is. Dat er smartphones zijn, AI. En ineens kan het nu wel. Is daar een link?

En aan de andere kant als je hem omdraait: de gouden plaat, dan zijn er zoveel mensen over de hele wereld die spreken over contact vanuit het centrum van hun thuis. Die grote civilisaties van Project StarForce...die niet via allerlei ex-militairen, ex intelligence officers of ex government agency. Ex, ex, ex...of iemand die géén ex regering ambtenaar is. Project StarForce coalitie-eenheden: groepen ook individueel en collectief, gaan niet via die organisaties, contacten. Dat is no way omdat ze niet worden erkent. Het zijn ook geen goede representanten van wie wij zijn. Ze kunnen ook de taal niet spreken van thuis. Dus er zijn twee verschillende grote bewegingen in onze werkelijkheid gaande. Er zijn dus twee verschillende bewegingen.

- De ene beweging hoort bij een tijdlijn: dat is een future Earth die een hele andere wereld is en waar we nu zijn. En die zou zo in één keer (Martijn doet een vingerknip) ook nu kunnen starten. Er is iets aan de hand.
- Die andere groep: die grote coalitie eenheid van Project StarForce die communiceert met jou! Die communiceert met jou via het Hart via je eigen gevoel. Via jouw denken ook. Die gaat niet over de toekomst. Die gaat over iets dat er al was. Die gaan naar de toekomst toe van de ontwikkelingen, ontwikkelingen, ontwikkelingen. Maar die gaan terug: die maken een héle scherpe innerlijke draai, helemaal terug naar de core. helemaal terug naar de core, naar de kern, en dan brengen we met elkaar samen deze wereld weer helemaal terug naar het punt van nul. Niet vooruit en niet achteruit. Geen verleden, geen toekomst. Ze gaan naar het nu en in dat nu vibreren ze, door de vaardigheden die jij hebt van het Hart, vibreren naar binnen toe en brengen we deze wereld helemaal terug in frequentie in wat het al die tijd al was.

Waarvan je de glimpen al heel je leven al ziet. Waarvan je je hele leven al voelt: hier gaat het echt om. In al die anderen dingen die erdoorheen vibreren dat je weet: dit klopt niet. De grote verwarring.

Dat is **project StarForce**. Is samen van buiten -ik noem het even buiten- uit andere dimensies maar in deze dimensie van nu, **samen in het nu vibreren en deze wereld weer terugbrengen op de gouden as waar het ooit zo prachtig mooi vrij bewoog. Dat is project StarForce. Omdat voor elkaar te krijgen hebben we goede, sterke en krachtige mensen nodig. Goede, sterke en krachtige mensen nodig...**

- **Goed is:** dat je open bent en dat je geen weerstand hebt. Goed is dat je jezelf opent ook voor de ander. Ook voor als je het niet eens bent met de ander. Dat je toch je gevoel opent naar: lekker naar luisteren naar wat die persoon vertelt. En wat ik daar achter die woorden, wat die persoon in woorden lijkt over te zetten wat er aan leven achter die woorden is. Dat ik dat mag ontvangen.
- **Krachtig is:** dat je bewust bent niet onderuit getrokken te worden door je gedachte. Dat je blijft staan. Met je eigen gouden sokkel van jezelf, je eigen balans. Dat je Thuis blijft voelen met je voeten lekker in het gras. Dat je kunt voelen: ik kan alles aan. **Tegen mij: kan alles worden gezegd. Want ik blijf in mij. En dat is een convenant met jezelf. Dat is kracht.**
- En het andere woord (sterk) wat ik nu ombuig naar **stabiel is:** dat je in transitie terug naar huis de aanvallen die er zullen worden uitgevoerd kunnen pareren door stabiel te zijn. Stabiel is nauw verweven met betrouwbaar.

Heb je dat wel eens tegen jezelf gezegd?

Dit **Martijn:** ik ben betrouwbaar. Jij tegen jezelf...Weet je wat een kracht dát is? Dan weet je dat je er ook mee kunt exposen, onthullen. Alle mitsen en maren...het wel of niet echt betrouwbaar zijn...al die zwarte microben...

Dat is Project StarForce is een coalitie inside worldwide.

23.31

Lied: The Circle of Life (van de Lion King) Weet je wie ook van dit nummer houdt: Donald Trump.

We zijn met heel veel mensen samen. Er zijn heel veel mensen aan het werk. Wij zijn niet alleen. Jij hebt je Thuis bij je. En reken erop dat er ook op jou wordt gerekend. Maar je mag nooit in dienst van een ander komen te staan. We hebben het allemaal gezien. In culten, in sekten, in spirituele organisaties, in buitenaardse organisaties. Ik heb ook alles gezien. Ik ben overal in geweest. Ik heb het allemaal gezien. En ik kan alleen maar zeggen dat ik waardering heb voor wat iedereen doet. En het is nu de tijd om terug te gaan naar je eigen innerlijke gouden boek en vandaaruit te leven. Dáár te zijn.

Dus Project StarForce heb ik heel bewust genoemd omdat het een grotere, groter, verfijning dimensionale bijeenkomst is. we kijken, we aanschouwen, we zien en we herzien. De herziening die plaatsvindt van binnenuit. Het is heel goed om te zien dat dingen niet kloppen. Dat kan zonder dat er een oordeel wordt uitgevoerd. Dat kan ook dat je iets ziet. Niet te kloppen, dat kan niet. Maar ook zonder dat er gelijk een mening moet ontstaan over iemand. Dat hoeft helemaal niet. Dat kan op andere manier ook worden gezien. Iemand stelt een vraag: ik wil nog even zeggen dat ik denk dat we altijd in de val van AI lopen. Met alle bedoelingen diepte en etc. je eigen besluit, tenzij je niet zit waar de AI zit. Dat is even wat ik wilde zeggen. Misschien moet ik even wat duidelijker zijn maar eigenlijk geloof ik nergens in want ik denk dat je altijd in die val van de AI zit. Omdat AI je te slim af is. Je weet zelf niet ben ik nou mezelf of ben ik nou AI? Dus dat kan je allemaal beweren als je gewoon zit waar AI in zit. Dat is het enige wat ik wilde zeggen.

Martijn: Ja, ik hoor wat je zegt. Ja alles wat je zegt is waar...Ik had eens een keer een tijdje dat ik mijn huur niet kon betalen. En toen kreeg ik een brief dat ik eruit moest, uit het huis. En toen belde ik naar de woning coöperatie en zei: "en dan?" Nou en daar was geen antwoord op. Dat was alleen maar: dit is AI hé, was alleen maar hoe we het dan moesten oplossen. Toen dacht ik -als alles wat waar is wat V zegt- dan heb ik géén kans want alles is AI. Laat ik er dan mee communiceren. Dus ik meldde mij aan bij een werkproject. En ik stond 4 dagen later stond ik al washandjes op te vouwen van het medisch centrum Leeuwarden. Tussen 30 anderen mensen aan een hele grote tafel. En er

komt een grote vrachtwagen met een paar handdoeken en die bracht allemaal washandjes. En er stonden mensen om mij heen die stonden te mopperen dat ze dat moesten doen. En toen vroeg ik aan die man: "kun jij je eens verbinden met het washandje? Wat de route wordt van het washandje? En welke route dat washandje al heeft afgelegd? Hoeveel mensen in een moeilijke situatie gewassen zijn met dit washandje? Hoeveel mensen er heel blij zijn geweest dat ze gewassen zijn door dit washandje? Weet je wel hoe kostbaar dit is?" Op dat moment was het AI weg. Ja en toen hadden we hele grote interessante gesprekken. Ik zat aan een hele grote tafel, allemaal washandjes en handdoeken. En ik moest 30 washandjes opstapelen en dan weer een elastiekje er omheen. En de teamleider die zei steeds: "dit elastiekje moet er zó omheen." Ik deed dat niet. Ik deed dat elastiekje er op mijn manier omheen. Dus je kon precies zien welk stapeltje van mij was. En je kon precies zien wel stapeltje er van de groep was. Daar lag een stapeltje van Martijn en er was een groepsstapel..

Martijn zegt tegen V: "Nee V, don't believe it! Make it yours. Als je overal in de waarde kunt komen -en dat kunnen wij allemaal- door de gedachte heen breken in het water, kijk je door die massa water heen en dan zie je dat alles daar met elkaar verbonden is. Dan zie je dat alles iets anders betekenen kan, als je toestaat het te kunnen zien.

En dan vervalt dat wat jij zegt", wat in waarheid wel zo is, maar dan vervalt het iedere keer weer doordat je het zelf geldig maakt. Omdat je het water bewustzijn toestaat weer terug te keren. Dan zijn wij in staat en dat is Project StarForce zijn wij in staat om de waarden van de gevoelens van wat levensenergie is te voelen, tot ons te laten komen in elk moment waarin de mind als een soort splinter in je bewustzijn functioneert dat je het niet kunt zien.

Hier begon ik vanochtend al mee. Het is héél, héél kostbaar. Want het ontstaat in deze wereld omdat jij het jezelf toestaat in deze wereld om het te gaan ervaren. 30.58

Bijlage: Onderzoek van Gregg Braden waar Martijn naar verwees 20 februari 2026.
<https://news.inbox.lv/14zr42q-emotions-and-dna-can-inner-states-influence-molecular-processes?language=en>

Emoties en DNA: kunnen innerlijke gemoedstoestanden moleculaire processen beïnvloeden?

Onderzoeker en auteur Gregg Braden bespreekt in zijn programma "Healing Hearts – Healing Nations: The Science of Peace and the Power of Prayer" experimenten die volgens hem wetenschap en de kennis van oude culturen verenigen. Deze experimenten worden gezien als een poging om te begrijpen of informatie en energie die met emoties samenhangen, levende structuren kunnen beïnvloeden. ## Experiment met fotonen en DNA Kwantumbioloog Vladimir Poetin voerde een experiment uit waarbij hij het gedrag van fotonen in een vacuüm nabij een DNA-molecuul onderzocht. Eerder waren de lichtdeeltjes willekeurig verdeeld; na het plaatsen van het DNA organiseerden ze zich echter in een meer geordende structuur en leken ze zich ernaartoe te richten. De meest opmerkelijke bevinding was dat de fotonen hun geordende staat behielden, zelfs nadat het DNA was verwijderd. Dit effect werd geïnterpreteerd als een mogelijke manifestatie van een onbekend interactieveld tussen levende materie en de omringende ruimte. ## De reactie van DNA op menselijke emoties In een ander onderzoek observeerden militaire wetenschappers de reactie van leukocyten, geïsoleerd uit het lichaam van een donor, op zijn emotionele toestand. De cellen bevonden zich op een aanzienlijke afstand van de persoon – tot wel tientallen kilometers – maar veranderingen in hun activiteit traden

synchroon op met de emotionele schommelingen van de donor. De afwezigheid van een tijdsvertraging tussen het ervaren van emoties en de reactie van de cellen werd geïnterpreteerd als een teken van een verbinding die niet afhankelijk is van conventionele opvattingen over ruimte en afstand. ## Het hart, emoties en DNA-structuur Het HeartMath Institute onderzocht de impact van bewust opgewekte emoties op DNA-monsters. Deelnemers werden getraind om gevoelens van liefde, dankbaarheid, angst of irritatie te ervaren, waarna veranderingen in de structuur van het molecuul werden geregistreerd. Bij positieve emoties vertoonde DNA een neiging tot verlenging en "ontspanning", terwijl het bij negatieve emoties de neiging had tot samentrekken en verdraaien. Deze veranderingen werden gekoppeld aan biochemische reacties in het lichaam en de activering van bepaalde genetische processen. Een bijzonder uitgesproken effect werd volgens de onderzoekers waargenomen bij hiv-patiënten: in toestanden van vreugde en liefde namen hun veerkrachtindicatoren significant toe in vergelijking met toestanden van stress en angst. ## Implicaties van deze observaties De auteurs van dergelijke studies suggereren dat emoties niet alleen een subjectieve ervaring zijn, maar ook een factor die biologische processen beïnvloedt. In deze interpretatie worden gevoelens gezien als een soort mechanisme voor menselijke interactie met een bredere energetische en informationele omgeving. Gregg Braden benadrukt dat de focus van de aandacht een cruciale rol speelt. Constante concentratie op angst en bezorgdheid versterkt volgens hem destructieve scenario's, terwijl gevoelens van dankbaarheid, liefde en inspiratie processen van herstel en aanpassing kunnen ondersteunen. ## Praktische conclusie Zelfs gezien het controversiële karakter van dergelijke experimenten Onderzoekers zijn het over één ding eens: emotionele toestanden zijn direct gekoppeld aan fysiologisch welzijn. Regelmatige momenten van vreugde, innerlijke rust en dankbaarheid kunnen bijdragen aan het verminderen van stress en het behouden van het algehele evenwicht van het lichaam.

Bijlage: Vertaling van het lied uit de Lion King in Nederlands

Circle of life.

Nants ingonyama bagithi Baba (Daar komt een aan leeuw, vader)

Sithi uhm ingonyama (Oh ja, 't is een leeuw)

Nants ingonyama bagithi baba

Sithi uhhmm ingonyama

Ingonyama

Siyo Nqoba (Wij zullen overwinnen)

Ingonyama (Een leeuw)

Ingonyama nengw' enamabala (Een leeuw en een luipaard komen naar deze open plek)

[Chant repeats] Van de dag dat we op deze planeet kwamen.

en knipperend (met de ogen) de zon in stappen

Is er meer te zien dan kan worden gezien.

Meer te doen dan kan worden gedaan.

Er is hier te veel om tot je te nemen

Meer te vinden dan kan worden gevonden.

Maar de zon rolt hoog.

Door de saffierblauwe lucht

Houdt groot en klein in de eindeloze ronde

Het is de cirkel van het leven
en het beweegt ons allen
door wanhoop en hoop
door geloof en liefde
toldat we onze plek vinden.
Op het zich ontrullend pad
In de cirkel
De cirkel van het leven

Het is de cirkel van het leven
en het beweegt ons allen
door wanhoop en hoop
door geloof en liefde
toldat we onze plek vinden.
Op het zich ontrullend pad
In de cirkel
De cirkel van het leven

Iemand: Ik vroeg me af als je zegt dat via John de Mol in 2017 mensen bewust uitgekozen werden om daar te komen om geridiculiseerd te worden. Waarom is dan die uitnodiging naar jou gekomen?

Martijn: gewoon om dat te doen.

Iemand: Ja. Maar zou dat dan zo gegaan zijn?

Martijn: Ja. Kijk, ik kan dingen ook niet alleen. Mijn leven zit gewoon in elkaar zoals ik leef. Maar als je elkaar samen iets wilt laten trillen naar een energieveld is en ook gezamenlijk beleven. Dan heb je ook meer nodig dan alleen spreken. Wat heb ik eraan als ik daar in een in een uitzending ga zitten en er is helemaal geen ontkleding om mij heen hè. Bijvoorbeeld even voorbeeld, ik ben in Duitsland geweest. Zijn mensen uit Nederland die daar ook naartoe zijn gegaan om het veld te ondersteunen. Ik ben daar bezig en er kan van alles natuurlijk gebeuren. En dan is dat voelbaar voor mij, maar ook voor iedereen, dat een weving plaatsvindt.

Het weven van het veld, dat is de Kadari beweging.

Dat is dat is de oud Sanskriet, Antareaans van het weven. Dus je weeft energie, levensenergie samen. En dat was er toen nog helemaal niet.

Ik was in 2017 was ik daar, kon ik niet, Ik kan wel iets gaan zeggen, maar als het niet wordt opgepikt in de frequentie, dan heeft het ook geen zin. En ik vind mijzelf helemaal niet belangrijk. Ik weet het al. Ik weet zelf al wat ik weet. Daar kan ook niemand aankomen. Dat is wel geprobeerd maar het gebeurt niet. Dus dan kan ik het wel gaan doen, maar het heeft geen zin. En dat is waarom ik het niet heb gedaan vanuit mezelf. En een andere punt is waarom ik het niet heb gedaan is omdat ik ook wist dat daardoor het scenario om het onderwerp belachelijk te maken, ja... wel gelanceerd zou kunnen worden. Dus alles draait, bij mij draait alles om timing. Ik heb een gouden neus zou ik zeggen voor timing. Ik weet wanneer ik iets wel of niet moet doen. En dat lukt ook niet altijd omdat ik een mens ben van vlees en bloed en de timing niet alleen maar door mij wordt bepaald. Dus als ik iets doe wat bijvoorbeeld met 500 mensen of 20 mensen is, ik zeg daar iets en

dan kan de timing voor 18 mensen goed zijn, maar voor die andere twee mensen niet. En dan ben ik wel, als ik dan kijk naar die twee mensen waar de timing niet klopt wat ik heb gezegd, dan voel ik ook dat dat waar is. Omdat ik eigenlijk op dat ik dus feitelijk iets heb gezegd ten aanzien van die twee personen wat niet de goede timing was. En als ik die andere 18 mensen dan laat wegvallen die allemaal roepen: "Ja, maar het was wel een goede timing hoor. Zij waren er nog niet aan toe." Maar dat is dus niet waar. Dan zit ik kijk ik naar die twee mensen waar de timing niet klopte. En dan is dat dus ook waar. En als ik me daar dan alleen mee verbind, dan heb ik ten opzichte van die mensen met mijn gouden neus niet die keer de juiste timing gehad. Dus wat is die gouden neus dan nog ? Dus het is allemaal beleving. Het is allemaal beleving.

Iemand: Ik ga er even staan. Ik ben ook een heel nuchter mens op zijn tijd. En ik merk de laatste maanden dat ik met aanwezig zijn in mezelf alleen daar niet kom. Oftewel heb ik mezelf nog ook op een ander niveau van functioneren -noem ik het maar even- te tillen. Dat is wat ik aan het doen ben. Dat betekent dat ik van binnenuit meer contact heb dan wat ik doorhad en dat ik daar erkenning aangeef. Dus mijn functioneren is aan het uitbreiden in het informatie uitwisselen: dimensioneel. Maar ik ben mezelf ook de gelegenheid aan het geven om meer internationaal mensen te gaan te ontmoeten. Zo om ook daar mijn beweging terrein zeg maar uit te breiden. Eh ik heb het gevoel, ik doe dat omdat ik voel dat het heel erg noodzakelijk is dat we echt in een forse uitbreiding gaan met elkaar. En ik voel dat dat Apel steeds weer opnieuw gedaan wordt en dat ik dat heel serieus neem. Dus dat ik eigenlijk al maanden in een alert stand sta en mijn momenten pak en daar een besluit over heb genomen. Dus ik ben mijn leven weer anders aan het organiseren. Ik ben weer dingen aan het laten uitvallen. Ik ben weer meer momenten van stil zijn. Gewoon stil zijn aan het pakken om dat ik ook voel dat de wil ik ergens komen met elkaar en met elkaar is dus interdimensionaal. Dan zal ik ook een ontvankelijkheid moeten hebben voor de momenten dat er contact is. Het is er en het is weg. En daar zal ik ergens in moeten zien te komen. Ik heb een enkele keer een enorme uitbreiding van krachten ervaren, in hoe jij het wel eens beschreef Martijn zo van diepgaand vibreren, snikken, urenlang. En het is van de zotte dat die momenten wegglijpen.

En ik voel: straks hadden we even een uitwisseling en jij sprak over glitch. (Een glitch is een tijdelijke, vaak onverwachte storing of fout in een elektronisch systeem, software) Het zijn glitches. En dat voel. Maar het fundament is gelegd in mezelf voor hier. Hoe ik aanwezig moet zijn. En nou aan het werk. Zo voelt het voor mij. Dat betekent dat ik die momenten van dat even: toeps, een kleine verschuiving in mijn gemoedstoestand is dat ik die open weet te trekken. Want daar vindt iets plaats. En dat ik in staat ben de koppeling, de koppeling ervan weg te pakken, niet te laten plaatsvinden. Ja, die wilde ik even erbij leggen nu.

Iemand: Ik wou even een ervaring delen. Nico en ik waren twee weken geleden in Frankrijk. Oppassen op en verzorgen van twee Friese paarden. En mijn Hengst ging mee. Mijn vraag in mezelf was eigenlijk van welke krachten zou ik bang voor zijn? Wat speelt er in mij en welke krachten heb ik zelf, in gevoel? Ik kan het wel bedenken.

Martijn: Superkrachtig.

Iemand: Ja, bleek.

Martijn: is maar een woord, maar ja, superkrachtig.

Iemand: En nou was een overdracht van de eigenaresse die ging een week naar Nederland en wij verzorgden dan haar twee Friese paarden een Hengst en Merry. En die Hengst en die Merrie moesten absoluut uit elkaar gehouden worden. Dus dat was al een

druk, een spanning, een opdracht, een verwijdering. Oké. Toch maakte het heel spannend in mij van ja, het zijn iemand anders zijn paarden en de paarden die wij, die bij ons waren. Oh ja.

Waardoor ??? niet verstaan.

Ja. Oké. Dus ik voelde me wel geroepen om met de hengst te lopen, want die was heel gevaarlijk, zei ze. Die had ook een hengstenketting en zo. En ik was gewend met onze paarden van ja, niks. We lopen gewoon met elkaar en we lopen daarheen en dit is het. Dus ik was heel benieuwd. Eh ik die ketting vast en Nou, het zal dan wel. Het bracht weer spanning. Maar op een gegeven moment nou ja, de volgende dag was die vrouw er niet. Dus ik had zoiets van ja wat nu hè? Nu moet ik het doen. Ik moet natuurlijk altijd doen wat ik doe. Dus die hengst die huppelde vrolijk met me mee, maar die balde zijn kracht echt uit. Die blies zichzelf op en dan zijn ze toch wel vrij groot. Ik denk nou maakt niks uit. Ik heb die ketting. Ik denk ja maak ik helemaal niks mee. Geen deuk met die ketting natuurlijk als hij zijn krachten uit, dan ben ik in principe fysiek nergens meer, maar mijn energie is er wel. Dus ik kijk zo naar die hengsten in dat oneindige diepe zwarte oog, oneindig krachtig. En in mij bouwde zich ook dat gevoel op. En die ketting die werd slapper en die was eigenlijk ook niet nodig. Hij ging nog wat trucjes uithalen. Kijk, dat Friese paarden zo mooi kunnen lopen. Nou, hartstikke mooi. Fijn, dankjewel. En we lopen gewoon even naar de wei. Dus het was ook op een gegeven moment een soort samenwerking. Er was geen krachtmeting, maar een samenlopen in het veld. Ondanks alle andere velden die er ook waren. En de volgende dag had ik toch weer die angst van je mag als ik daar nou niet kan zijn en hoe moet ik dat dan doen? Want ik moet voor dat paard zorgen en dat alles goed gaat en dat heel blijft, want het is ook een wedstrijdpaard. En al die gedachte. Het enige wat ik kon doen in mijn gevoel was er zijn en een veld creëren vanuit mij. Dat wij in ik in elk geval, en jij mag mee naar dat weiland lopen. En dat gebeurde ook. En al die andere velden waren er ook weer, maar mijn veld ook. En dat voelde echt als samen en de kracht van mijn creatie in het veld, omdat ik er ook ben. Desondanks op de terugweg ging hij toch steigeren. En ik dacht ik nou, je bent wel groot, maar oké, we gaan weer naar de stal. En dat gebeurt ook gewoon. Dus ja, dat wou ik even delen van hoe krachtig we zijn en hoeveel creatie te hebben en ook in samenwerking.

Martijn: Nou, dat is heel mooi wat je vertelt, want het is ook precies waar het helemaal uitgebeeld is in de werkelijkheid. Mag ik daarop reageren?

Iemand: Zeker.

Of wil je dat gewoon zo laten?

Nou ja, soms vindt het helemaal niet prettig als iemand reageert. Dan is het gewoon wordt je verhaal in een doorgang gegooid. Dat is wel wat ik vaak doe.

En dat is niet altijd ook niet echt altijd fijn natuurlijk door dat ik dat doe, maar ik doe het wel vaak vanuit mijn gevoel. Maar goed, eh als ik dat ooit een keer heb gedaan bij jou of bij andere mensen die dat horen, dan zeg ik hierbij dat ik dat niet beoog om zomaar een verhaal door te nemen. Maar wat jij vertelt dat je tegenover of naast of samen met een ander heel groot krachtig wezen bent, die voelbaar eigenlijk een potentiële andere kracht heeft die je kan overrulen zeg maar die iets kan doen. Iets wat niet per se negatief hoeft te zijn maar gewoon door de kracht die er is. Dat vraagt ook iets heel specifiek. Het is ook Project StarForce. Dat zijn die vaardigheden waar wij mee bezig zijn om iets te begeleiden om iets voor te kunnen of te mogen zijn door het door het zelf eerst in te nemen. En dat het zo ontzettend waardevol is, en dat is ook wat je zegt hè, dat je ook jij bent er ook. Dus je stemt je af. We stemmen ons af op onszelf. Maar er is ook nog iets als levelen, dus niveau regeling. Je moet ook dezelfde kracht opbouwen die de ander heeft. En niet vanuit je mind, want dan krijg je een strijd. Dan gaan de deuren dicht met de bron. Maar die

moet je wel levelen. En wij kunnen naar het ongeveer zeg maar het hetzelfde niveau en op kracht van degene die die kracht uitoefent op jou, dat kan een paard zijn, maar dat kunnen ook orion troepen zijn. Dat kunnen draconische militieeenheden zijn. Dat kan van alles en nog wat zijn.

- Liefde en bron thuis, je eigen bubbelerende veld, dat is één. Want van daaruit zijn we organisch. We stappen uit het veld van de gedachte. Maar vanuit dat stuk ook kunnen levelen, dus je kracht opbouwen naar het gelijke veld van de ander, dat is balans. Dat is wat ik net noemde met stabiliteit.
- En als we hier niet over hebben, dan zou het kunnen zijn, en ik zeg niet dat het zo is, maar dan zou het kunnen zijn dat we een soort van overtuiging in ons systeem dragen dat het alleen gaat om de verzachting en de liefde. En daar red je het niet mee

Daarvoor zitten we hier in een andere sectie. Deze sectie, deze sector van het bewustzijnsveld waarin wij leven zijn andere wetten aan de hand. En als we dat gewoon kunnen zien, dan kun je ook zien dat eigen autoriteit gelijk aan die van de ander. Dus die moet je opschalen vanuit je gevoelskracht, vanuit de oorsprong, kun jij die ander ook dezelfde kracht geven die de ander aan jou geeft waarin je voelt dat jij die kracht bent vanuit respect. Maar je staat wel en je blijft ook staan. Ja. Die kracht is heel belangrijk. Dat is de **stabiliteit kracht**. Dat **hoort bij project StarForce**. Dus dat wat jij vertelt, dat beeld dat ook uit.

En dat dat geldt niet alleen voor bezoeken aan deze werkelijkheid die niet positief zijn, maar dat geldt ook voor zeer welwillende en liefdevolle beschavingen. Want zij zijn ook heel krachtig. Heel krachtig.

En die staan niet tegenover ons met een soort verzacht hart van nou oké, nu gaan we eventjes wervelen met elkaar en even het fijn hebben met elkaar en zo. En voel jij het ook fijn? Jij vindt het ook fijn. Nou, dan stappen we nu in ons ruimtevaartuig, salut. Nee, die zijn ook heel krachtig. En het bewustzijn van hen is ook dermate krachtig dat als je met ze wilt spreken moet je je energie ook opbouwen. Dan moet je ook levelen. En wij in deze wereld zijn wij heel erg in onze autoriteit aangetast in meer of mindere mate door de gebeurtenissen. Zelfs als je niks hebt meegemaakt, als je een heel fijn leven hebt, je hebt nog totaal geen rommel meegemaakt, dan nog als je met iemand te maken krijgt die kennelijk een ander krachtveld is dan jij, krijg je een onbalans. Stop het, breng het in balans. Bouw jezelf op, maak jezelf krachtig. Level.

Haal je eigen autoriteit naar boven in liefde en zet je schouder tegen elkaar aan en voel hoe krachtig je samen bent. En dan heb je een dialoog in de energie met elkaar. Die is heel betrouwbaar. Want de ander en vooral in het pro roofdieren systeem dat is ook op geestelijk niveau bestaat dat ook, die ander die probeert vanuit het roofdieren systeem op kosmisch niveau probeert jouw zwakte ook onmiddellijk te pakken en gebruikt die die mindere kracht van die training onmiddellijk om die ondergeschiktheid verder te benutten. En dan gaan ze... gaan ze lopen en je voelt dat het al gebeurt. Je bent met ze in contact -ik spreek uit mijn eigen ervaringen- je voelt, ik voelde dat ze al met een agenda bezig waren totdat ik eventjes levelde.

We hebben het over de aankomst ook van de coalitie eenheden van de welwillende groepen. We spreken ook over de anderen die niet zo welwillend zijn, die niet per se negatief zijn, maar gewoon een hele andere tijdslijn invullen. Dat is precies waar we in zitten.

We leven in een schil, in de werkelijkheid hier, grofweg, het zijn er nog veel meer, **waar grofweg twee verschillende werkelijkheden door elkaar heen navigeren.**

- De ene werkelijkheid en dat loopt vloeibaar door elkaar heen. De ene werkelijkheid is de toekomstlijn met veel technologie en ook ontzettende vrijheid in afwezigheid van de oorsprong.
- En die andere is geen toekomst, maar is een teruggang naar de kennis.

En welke doorgaat is afhankelijk van hoe je jij zelf manifesteert. En daarvoor moet je dus in de gelijkheid komen met die kracht zonder arrogantie, zonder strijd en toch voelen. En ik denk dat iedereen het ook wel kent. Dat je in je leven iets meemaakt waarin je voelt van dat iemand zich gedraagt tegen jou en dat je ook voelt: "Nou, ik heb nou genoeg geïncasseerd. Hier is nou zoveel gebeurd. Ik ga dit stoppen." Maar je kunt die persoon niet stoppen. Je kunt niet zeggen: "Jij moet nu stoppen." Er zit niet de knop. Althans is nog niet ontdekt dat je zegt: "Klik, nu druk ik die knop nou stopt het. Het stopt pas als jij je gelijk aan de ander gaat opschalen. En dan is het cruciaal dat je je daar niet overheen zet. Want als je hem eroverheen zet dan breekt het gevecht echt uit. Want dat is het initiatie moment dat de ander ook dat moment op gaat schalen. En dan krijg je dat conflict en dan ligt eigenlijk vernietiging al op de weg. Dus dat is heel belangrijk dat je dat in je leven herkent dat je iets hebt gestopt door gewoon er te zijn in je krachtveld, in je gevoel. En de ander voelt het: van oeps, hier stopt het. Dan kun je elkaar aankijken en dan kun je doorgaan vinden. Dat is project Star Force. En het vraagt heel wat.

Want weet je, jij zei net, ik wijs nu naar jou, jij zei net iets van voorbereiding, je zei voorbereiding op wat er gaat gebeuren. En dat is precies wat er gebeurt. Het gaat gebeuren.

Er is een arrival. een aankomst gaande in deze dimensie. En als wij niet klaar ervoor zijn, gaat het toch gebeuren. En dat heeft ook te maken met Project StarForce. En we moeten ons voorbereiden om datgene wat er gaat gebeuren heel erg stabiel te kunnen ontvangen. Het zijn hele goede gebeurtenissen. Maar als wij niet voorbereid zijn met het hart, als we niet geleveld zijn, als we niet stabiel zijn, als we niet goede mensen zijn, geen kracht, goed kracht stabiel, als we dat niet zijn in het eigen bewust zijn, als die vaardigheden in mezelf en de vaardigheid om in de werkelijkheid iets te veranderen, hè, dat zijn eigenlijk de kwantum geleiderschapsdagen, die gaan heel erg de kwantum geleiderschapsdagen, die ik zo heb genoemd, die gaan heel erg eigenlijk alleen maar over de vaardigheid herkennen om iets wat er in de werkelijkheid buiten jezelf gebeurt, we hebben het dan over de gezondheid van iemand, hè. Vroeger noemde ik dat wel eens therapeut dagen, maar het zijn dus geen therapeut dagen. Dan gaat het om de vaardigheid om iets buiten jezelf te begeleiden. En er is dus inderdaad iets onderweg. En hoe het hier komt en wat de effecten daarvan zullen zijn, nou dat weet eigenlijk op dit moment niemand precies. Het woordje precies hierachter zeggen, maar het gaat wel gebeuren. Dus het heeft het vaak een grote voorbereiding op geestelijk niveau. Om die aankomst te laten plaatsvinden.

Heb je ook gehoord wat ik heb gezegd achter de woorden in beelden, kun je het meekijken? Ik noem het brein net een soort tandwielenmachine. Als het maar lang genoeg draait dan word je opgetakeld naar de woorden. Doe dat niet.

Blijf jezelf toetsen of je het verhaal wat ik aan andere mensen vertel of je het ook kunt horen in de beelden en in de gevoelens. Dus Project Starforce is een enorm groot proces wat wij van binnenuit hier opzetten. Van binnenuit. En daarvoor hoeft niet de hele wereld hoeft daar eerst in terecht te komen. Het is niet een collectieve gebeurtenis van wereldformaat zoals veel spirituele sprekers zeggen, hè. Dan zeg ik hetzelfde als tegen Marcel Messing... ik zeg het gewoon. Mensen kunnen gewoon

zien dat het niet waar is. Hoeveel podcasts wil je maken? 200, 400, 6.000. Hoe oud wil je worden om dit te blijven handhaven? Want het gaat niet om totale collectieve veld. Het is allemaal een soort wensgedachte. Het gaat om dat er een stevige groep mensen is die een project van geestelijk formaat van de thuiswereld en redelijk stationair met elkaar in het veld laten bewegen. Dus je bent een transmissie met een zender en ontvanger. Je bent een transponder van thuis van het hart. Je hart is het transponder veld. Wat thuis, de bloemen, de bijen, de natuur, het levensveld, de rust, de stilte en ook de kracht om iets te kunnen doen, hier in deze werkelijkheid brengt. En als dat door een netwerk gebeurt samen met elkaar als internationale community van mensen samen dat met elkaar overeind hebben en houden, dan ben je een snaar op de aarde wat een toegangstrillingsveld is, zodat dat kan gebeuren. En de mensen waarmee ik mijn contact heb, die reageren alleen maar op menselijk bewustzijn, op de snaar van wie ik ben als persoon en niet op de gedachte van de wereld. Ze kunnen niet zomaar ze kunnen het wel, maar die beslissing is al lang geleden genomen om dat niet te doen. Dus ik spreek uit dat het nu niet kan omdat het eigenlijk gewoon gedeactiveerd is van hun kant. Dat die mogelijkheid er is die eruit gehaald is. Zij kunnen niet verschijnen, -de mensen waar ik contact mee heb- kunnen niet verschijnen buiten in de buitenwereld fysiek via die wereld. Ze manifesteren zich via het bewustzijn van degene die ze waarneemt. Dus als mijn bewustzijn als jouw bewustzijn vibreert op de levenskracht puur, dan wordt het een doorgang vibratie in wat we hier als brein zien, wordt het brein een doorgangstrillingsveld waardoor zij deze enorme ster coalities, via jouw bewustzijn doorgang krijgen in dit veld en ze hier ook kunnen manifesteren, fysiek. En dan heb je ook contact met ze. Dus die vaardigheden waarover ik het heb, de Project Star Force, dus de doorgang tot contact manifestatie ook echt in het fysieke beeld van deze wereld hier, vindt plaats via het bewustzijn van jou. Daar moet je even heel goed naar kijken in beelden wat dat is. En wat er allemaal wordt geprobeerd om die doorgang: dat kristallen veld van het hart in je bewustzijn, om dat constant een tik te geven waardoor het uit zijn mooiheid gaat.

Vertrouw alsjeblieft jezelf en maak je los van hetgeen wat je niet dient. Verbind je zó diep en eenvoudig als het werkt...met wat je werkelijk voelt. En ga ervoor. Dat is Project StarForce.

Iemand: Ik beeld het gewoon zo uit van ik hou mijn hart vast maar dat kan je op twee manieren uitleggen. Dat wil ik zeggen.

Martijn: Ja. Dit is een aardige bewustzijn situatie hè. Ik heb bij de aankondiging aangegeven dat situatiebewustzijn, situaties bewust zijn...dat wat wij nu doen, weet je hoe groot dit een in het hart gedragen Raad is? Dat we met elkaar kijken. Dat we ons bewust dat we dat ik, jij, wij met vanuit ons eigen jij je eigen frequentie, ik ook, wij allemaal in een eigen frequentie, het zelf in je eigen ruimte -helemaal je eigen ruimte- dat je vanuit dáar naar deze situatie mag kijken, kúnt kijken. Je bewustzijn zijn wat de situatie ís hier op Aarde. Alle mogelijkheden open. En dan ga je het ook zien.

Aha. Dus 0,005% van het visuele beeld wat erbuiten is komt in mijn brein. Van de 100% daarvan blijft 0,005% over van het visuele beeld. Dat wordt geïnterpreteerd in mijn primaire visuele cortex. Dus het deel waar een beeld ontstaat. Dus eigenlijk wordt als we naar 0,005% van wat er aan energie in het brein terechtkomt en daar wordt maar 0,005% van gebruik van een visueel beeld, dan ben ik eigenlijk steken blind. Maar ik ervaar het niet, want wat ik te zien krijg via mijn zintuigen is dit. En dat is heel veel. En als je je ogen dan dicht doet, je gaat helemaal in de verstillings, dan voel je het enorme landschap van thuis. Dat je er middenin zit, dat er een vertaalslag plaatsvindt. En dat hele kleine beetje van 0,005% in dat deel, Dus wat je ziet buiten in jezelf, daar wordt niet geland. Daar komen geen sterrenmensen tevoorschijn. Ze komen aan de buitenkant tevoorschijn buiten die 0,005% wat omgezet wordt in een visueel beeld. En dat is de hartintelligentie. Dat is het

gevoel. Op het moment dat het gevoel open is, toegankelijk is, dan wordt dat deel ingevoegd erbij gezet in het beeld wat je fysiek krijgt met je ogen. En dan zie jij het wel en de ander niet. Nog heftiger als je er dan naartoe loopt en je geeft die mens een hand of een knuffel, dan kun jij ze aanraken en iemand anders die erbij is, die loopt er doorheen, want daar bestaat het niet. En ze hebben individueel bewustzijn. Ik kan je vertellen dat het ook heel handig is, want daar wordt ook gebruik van gemaakt. Eigenlijk om geheime verdeckte operaties activiteiten uit te kopen. Omdat mensen het niet kunnen zien. Zowel door groepen die niet de vrijheid van de mens belangrijk vinden. Maar er wordt ook gebruik gemaakt door de groepen die in de Starforce Coalities zitten. En dat doen ze niet om in het geheim te blijven. Het is gewoon het functioneert bij ons niet en maken ze er ook gebruik van. Geef ze eens ongelijk. Jij draagt toch ook kleren. Je loopt ook niet bloot op straat.

Iemand: ik sta hier al een tijdje omdat ik een antwoord in mezelf voelde op die vraag die jij stelde van: hoe kom je weer terug van die reuring naar de helderheid en de rust? En wat ik voelde in mezelf is zoals ik me laat zien en ga spreken hier dat ik de keuze heb om dat te laten stromen uit water of dat ik buiten mezelf ga een stukje en ga twijfelen of het goed wil doen. En in die gewoonte ontstaat er een splitsing waarin al alle programma's gegoten kunnen worden. En wat ik me vervolgens realiseerde, die die was voor mij wel een eye opener. Daarnet had ik gezegd dat ik die AI als een soort cognitieve of een sentiment veld door alles heen zien stromen. Nu realiseerde ik me dat dat veld in mij zit en dat ik continu dus de keuze heb om niet te weten wat ik ga zeggen. Maar in dat nu moment, in die kern waar je het over had, in die Starforce naar binnen toe. Als ik van daaruit spreek dan stroom ik en dan straal ik. Maar ik kan ook struikelen of vallen of stralen. En de andere kant is als ik uit mezelf ga en heel erg mijn best doe vanwege mijn eigen programma's, dan geef ik AI, die levende AI, de kans om in die glitch te komen en van mij mee te eten als het ware. En die keuze in mij die is heel helder. En ik kies natuurlijk Starforce hè, dus bij deze.

Muziek: Agnus Dei

Wil je meewerken te realiseren dat we een niet een centrum, maar gewoon een plek vinden in Nederland, beetje centraal, mooie ruimte die groot is, waar we ook zo kunnen zitten maar een ruimte die gewoon vijf zes keer groter is waar we allemaal fijne lounges kunnen maken met vuurplaatsen, met banken dat je lekker kan liggen, zitten, hangen, ontspannen. Er een hele mooie tuin er omheen. Beetje tegen het bos aan. Ik voel het al een hele tijd om dat wel te willen delen. Maar ook net als met het praten over smartphones doe ik dat niet zo graag omdat er... we kunnen het optillen op een plek waar we het niet moet staan. Maar ik voel dat ik het hier met jou en jullie dat ik dat hier wel hardop kan zeggen. Het hoeft niet hè, het is niet voor mij, het is voor ons allemaal. Mensen die er goed voor zorgen. Die het ook fijn vinden. Geen posities, een ontspanning, want fijne houten bankjes in de tuin.

Iemand: Dus het is ook van mij. Ik voel ook dat het niet van mij alleen is, maar voel dat daar heel ons is.

Martijn: Het is echt mogelijk om het samen te doen zonder dat dat een groepsenergie wordt, want raak je het weer kwijt, want dan lopen community 's =, daar lopen community 's ook op vast. En ik heb ook wel wat community 's bezocht in mijn leven. Ik heb wel gezien wat er allemaal gebeurt. Voor mij is het ook heel waardevol voor mezelf om het ook gewoon te vragen. Te vragen in het veld. En met elkaar dat kunt geestelijk hè geestelijk ook kunt bouwen. Dat je voelt van hey, dat is ook mijn thuis. Ik zet er even een muziekstuk op.

Muziek: fluitmuziek

Deel 3-4

Even wachten dat ik klaar was met wat ik te doen had. Dat was de afspraak toch? Er gaan gewoon mensen op de grond liggen, gaan mensen eten. Eh lijkt wel alsof je gewoon kunt doen wat je wilt.

Muziek: dezelfde als einde deel 2

Muziek: 18.25

Minuut 22.40

Iemand: Ja, ik voel graag een ervaring met jullie te delen. Het was een paar jaar geleden liep ik met mijn partner op een markt. We komen op een groente- en fruitmarkt ergens in Eindhoven. Ja, die markt die is heel kenmerkend voor heel veel verschillende soorten culturen, verschillende soorten mooie mensen die daar ja, naartoe komen en boodschapjes doen. Eh wij liepen daar samen op straat en op een bepaald moment zag ik ergens tegen een winkelpand zag ik een man zitten. Beetje in elkaar gedoken. Vieze kleren aan. En ik herkende meteen een vriend, maar niet zozeer een vriend van een andere wereld, hoewel ik dat zeker wel kan voelen. Maar voor mij zit eigenlijk meer de essentie erin in wie ik ben hier als mens. Dus dat ik de vriend en de mens kan herkennen in deze wereld. En ja, dus ik liet even aan Winand weten van Ja, ik ga even mijn eigen beweging maken. Dus ik liep naar die man toe en ik, ja, ging ik eigenlijk zeg maar bij hem zitten. Ik hurkte voor hem en ik keek hem aan. Ik maakte contact en, ja, bracht mijn hart in verbinding met hem en ik vroeg aan hem: " Is er misschien iets wat ik kan doen voor jou? Heb je honger? Wil je eten. Is iets anders wat je fijn zou vinden om te ontvangen. En hij keek eigenlijk meteen naar de kraam waar ze kip verkochten. En hij deelde met mij van: "Nou ik zou wat kip zou ik wel heel lekker vinden. Dus ik ben naar die kraam gegaan. En dus ik heb ik een hele kip voor hem gekocht. En toen ben ik weer terug naar hem toe gelopen en ik heb hem die zak overhandigd met die kip daarin. En toen raakte ik ook eventjes zijn hand aan, gewoon om te laten voelen dat het helemaal niet moeilijk is om elkaar aan te raken. En dat het ook helemaal niet moeilijk is om, ja, in een andere mens een vriend of een vriendin te ontmoeten. Ook als je elkaar nog nooit gezien hebt. Ook als wat bij mij niet gebeurt, maar het zou zomaar kunnen hè, dat je gedachtes hebt over waarom die man daar zit. En ja, dan had hij het maar anders moeten doen of zo. Of dan had hij maar ja, moeten gaan werken of... Maar die gedachtes die zijn er in mij niet. En ik heb dan alleen maar dat verbinding gevoel, dat bewustzijn zich verbindt met al het leven. En dat de bron van liefde die wij zijn zich niet verhoudt tot enkel ja je naaste, of hier in dit gezelschap als je het samen met elkaar over bewustzijn hebt, maar dat dat echt iets is, ja, wat je kunt voelen voor eenieder. Omdat dat ook is wie wij in essentie zijn. En ja, zo deze dag vandaag kwam deze vriend, deze man die kwam als een heel levendig gevoel wat gewoon nu ook nog in mij aanwezig is. Want dat moment lijkt voorbij te zijn, maar dat moment gaat nooit meer voorbij. Dat moment zal altijd in mij bestaan. Omdat hij dat wat ik te geven heb en niet alleen had in dat moment, dat hij stond daar ook voor open om mij te ontvangen. En daardoor kon ik ook iets van hem ontvangen, want zo gaat dat dan ook voor mij. Ja, vanuit dit gevoel, mijn hart dat onder deze rol? ligt, voel ik ook graag nog te delen. Ja, een heel klein deeltje van wie ik ben als mens hier. Wat je straks zei Martijn van hè, ben je er klaar voor om, ja, eigenlijk al die technologie hè dat er dat er iets zou kunnen gebeuren hier waardoor die hele technologie eruit gaat. En ik heb gezien, want ik kijk veel vanuit mijn hart. Ik neem waar, ik stel me ook betrokken op. En ik heb gezien dat daar ja, best wel wat discrepantie, vind ik een mooi woord, ontstond in mensen over het onderwerp

smartphones en technologie. En hoe moeten we dat dan wegdoen? En hoe werkt dat dan? En dan zou ik eigenlijk alleen maar willen zeggen vanuit mijn eigen ervaring ja, hoe werkt dat dan? Dat werkt gewoon niet. Het gaat gewoon over dat je bent wie je bent en dan valt dat deel valt heel organisch eigenlijk weg of misschien naar de achtergrond hè. Dan kun je gebruik maken nu nog van technologie puur omdat dat een bewustzijnsbeweging is en niet als afleiding. En ik heb dat zelf eigenlijk vanaf een bepaald moment, nou ja, het is zo, ik heb zelf nog nooit een smartphone gehad. Ik ben ja, niet in die beweging gegaan omdat ik hem niet gevoeld heb. Ik heb zelf ook nooit mijn computer aan een wifi netwerk gekoppeld. En ik zeg dit niet omdat ik iets nobels gedaan heb of iets goeds of omdat dat ...maar ik wil eigenlijk delen dat het mogelijk is voor ons om hier te kunnen bestaan, om hier te kunnen leven op een geheel eigen wijze. Wat voor mij bijvoorbeeld ook betekent dat ik nooit een DigiD code heb gehad, daar ook geen gebruik van heb gemaakt, niet inlog via sites. Ook niet als mij dat verzoek gedaan wordt. Als het verzoek mij wel gedaan wordt, dan heb ik vaker gezegd van: nou goh ja, ik zou het je zo kunnen uitleggen. Ik ben eigenlijk digitaal gehandicapt en dan wordt alles mij toegestuurd per post. Die tijdlijn is er en die tijdlijn is er omdat wij hier zijn. In ieder geval zoals ik het zie, zoals ik hier in deze wereld leef. En daar wil ik echt niet mee beweren dat ik ook niet veel te veel uren te lang achter een computer doorgebracht heb, want dat heb ik net zo goed gedaan. Maar je kunt je daar wel van ontkoppelen en veel bewuster hier de natuur van wie je zelf bent laten floreren. Ja, dat is voor ons allemaal mogelijk. Dus ik voel niet zozeer deze woorden, maar de ja, de wind van thuis eigenlijk via deze woorden even te laten waaien hier. Om te voelen dat wij zoveel mogelijkheid hebben om wie wij zijn hier terug te halen hier en nu en dat het ook heel eenvoudig is. Dus het kan heel wellicht heel complex lijken, maar het ja, het ligt voor onze gouden neus en wij, omdat wij het zijn. En ja, dit wilde ik graag voelde ik graag eigenlijk. Dat was niet zozeer en wel, maar een heel diep gevoel dat ik dit met jullie wilde delen. Ja.

Iemand: Esshari is mijn paard van thuis. Ze heeft hele mooie lange manen en ik doe er allemaal mooie gouden draden in en sieraden en ze weet precies waar ik heen wil. Op hetzelfde moment dat ik weet dat ik ergens heen wil dan gaan we. En ik mis haar en ik mis hemzelf voor thuis. Ik heb een paardje ooit gevonden in een Grieks museum en een relikwie. Zo ik mezelf ook soms. En ik besef in dit hier en nu dat ik eigenlijk het helemaal niet kan doen op wat ik ooit was. Want het gaat om nu. En het gaat om de mensen zoals de vorige dame weer mooi zei -even daar los van even mijn verhaal daarin- maar wie ik nu ben. Ik kan helemaal niet teren op wat ik ooit was. Ik weet alleen wie ik nu ben. En dat uit zich vier maanden geleden bij een werkgever dat ik opeens een smartphone cadeau kreeg bij mijn uitstelling. Ik zeg: nou oké. Eh maar dan wil ik wel gelijk een kluis bij want dan leg ik hem daarheen. Dat heb ik gedaan. Drie maanden later liep ik bij de jongens van de ICT binnen zonder een afspraak gemaakt te hebben. Want dat werkt natuurlijk wel zo, maar ik denk ik voel het nu. Dus ik bracht de smartphone terug. Ik zeg ja, ik heb een cadeautje. Ik heb het snoertje eromheen gewikkeld, strikje. En ik geef hem terug. Hij zegt: "Je hebt hem niet nodig, hè?" Ik zeg: "Nee, ik heb hem niet nodig." Hij zegt: "Dan ga ik jou ontkoppelen van deze telefoon." Ik zei: "Dankjewel." En ik liep daarbinnen en er was geen enkele twijfel mogelijk dat het op een andere manier zou gaan, want dit was mijn instructie in het veld. En ik had met deze jongen eerder hele leuke gesprekken over Star Wars en Star Trek en dat ik het verschil daartussen wist. Ik had een leuke connectie gemaakt. En ik liep terug naar mijn plek, de werkplek, wat een flexplek is, maar eigenlijk een vaste plek is, soort van. En op de gang ontmoet ik een collega die nog een desktoptelefoon op haar bureau heeft staan. Nou, dat is wel handig. Dan kan ik toch bellen. Ik had nog heel lang dat niet meer gezien, een telefoon met een draadje en een druktoets en ik denk: "Jeetje, wat mooi dat bestaat nog." Ja, dat is echt superleuk. En ik heb met iedereen gesprekken over de Ansichtkaart en ik merk dat ik niet de enige ben die heimwee heeft naar wie ik ooit was. Ja, dit is eigenlijk de vertaling van het lied wat ik de vorige keer zong toen ik hier was. En in woorden en ja, dat wilde ik even delen. Het voelt zo goed. Ik kan het ook heel technisch

benaderen, maar want ik weet best wel iets van technologie ben ik achter gekomen met mijn ogen dat ik daarin kan kijken. Maar voor nu is dit even goed.

Martijn: Weet je dat hoeveel mensen zo'n ding graag willen krijgen? Jij geeft hem gewoon terug.

Iemand: Ja, dat was impulsief dat had ik niet eerder meegemaakt.

Martijn: Ja, dat is vrij onlogisch eigenlijk hè.

Als je iets krijgt en het dan niet hoeft wat iedereen graag wil en misschien een oud deel van jezelf ook nog wel gewild zou hebben. Ik heb het niet bij jou, maar het zou kunnen: dat van niet aannemen. Ja. Nou, er komen nog veel cadeautjes hoor.

Kijk, dat is eigenlijk hetzelfde als dit. Hadden we het gisteren ook nog even over. (19 februari. En wie heeft het hardste nodig? Je krijgt er wel bepaalde gevoelens door. (niet verstaan) Het is niks. Maar ik zou de boodschappen ermee kunnen halen. Nu is de vraag: heb ik nu de boodschappen in de koelkast? Wil ik dit? Ik weet niet.

Ja. Je moet toch wel gek zijn als je die smartphone niet aanneemt. Het is onlogisch. Het klopt precies. Je leeft er geen seconde minder op. Jij kunt niet bellen met die smartphone. Ja, maar ik heb je leeft ook geen seconde minder als je geld doormidden scheurt. Want dat is ook geen brood. Het zijn dus gewoon twee verschillende werelden door elkaar heen. Het is net waardoor je wordt geraakt. Ja. Wie gaat het plakken? Vroeger kon je het opsturen naar Nederlandse bank. Volgens mij kan nog steeds. Mijn vader deed dat heel vaak, al die briefjes en weer plakken. Waarom? Dit is trouwens ook een manier om met mijn vader contact te krijgen. Heel af en toe doe ik dat. Roep hij Marleen want dat is zijn stopwoordje, zegt hij: Mannen. Mannen en dan zegt hij Mannen. Ja, en het is uiteindelijk is het, ze noemen het papier. Het is ook technologie hoor. Het is ook een smart van dit. Denk er goed om wat er n zit. Maar het is wel een mooie indicatie van waar je op reageert hè. Want dit is €100 en als jij nu net geen geld hebt op dit moment dan ligt hij dus €100 op de grond. Dan ben ik die mafketel die dat doormidden scheurt maar ik ben ook bereid om €1000 neer te scheuren. Want kijk het maakt helemaal geen bal uit. Het zit in je in je brein zit het gevlochten of niet? En je moet jezelf ook afvragen hoe het komt. Want dat is allemaal een technische achtergrond. Alles heeft een technische achtergrond. Bewustzijn en techniek. Hoe het komt dat je geraakt wordt als er bijvoorbeeld geld om doormidden gescheurd wordt. Wat dat is en hoe die verbinding zit met het systeem waarin je leeft. Er zit een hele diepe verbinding en die kun je allemaal zichtbaar maken. Je kunt je bewust zijn van die situatie. Je kunt ernaar gaan kijken. En je kunt het in het levensveld brengen. Ja, dank je X wat je net hebt gedeeld, hebt ingebracht en dat je ze hier hebt gebracht. Wordt zeer gewaardeerd, voelbaar. Ja. En het helpt enorm. Het helpt enorm. Want toen wij hier nog niet waren en wij elders leefden, en ik weet niet of je dat zo moet zeggen, maar ja, toen je ook op jouw manier ergens intensief en intens een leven hebt geleefd in bezigheden heb gedraaid om vanuit de liefde en die warmte die sprankeling mee te werken ook in grote militaire projecten en ook echt in levensprojecten, zijn wij allemaal ook wel in ervaringen terechtgekomen waarin wij assistentie hebben meegemaakt, gevoeld dat er in werelden die dicht stonden op slot, want dat zijn schillen over elkaar heen door elkaar heen

42.01

dat kan op slot gezet worden. Dat bewustzijn binnenin zo'n schil wat dicht staat dat is daar de mogelijkheden worden geopend die al buiten die schillen zijn, dat dat zo ontzettend behulpzaam is als het in die schil in die wereld die op slot is gezet, dat daar wordt gedacht,

wordt gesproken, namen worden genoemd, scenario's worden tot leven gewekt worden waardoor die trilling binnenuit ook ontstaat hè Dat is eigenlijk het isolement, het embargo is dat die informatie hier niet is.

Dus wat wij doen, wij zijn levensscheppers. Wij halen alle mogelijkheden die dus zijn weggehaald, die dus in de logica niet kunnen bestaan, die brengen wij terug in het veld. En op het moment dat jij ze hier tot leven brengt en alles wat eraan verwant is, betekent dat die trilling van hen hier ook terecht is gekomen in ons bewustzijn, via ons bewustzijn. En dat betekent ook dat er een brug gaat functioneren. Die trilling is dan ook een doorgang. Zeer behulpzaam is dat.

Iemand: Mooi. Verbinding met het levensveld. Ja. En soms lukt het helemaal niet en soms ook wel. Zo begon ik 8 jaar geleden met mijn gezin op een kale landbouwerakker leven te brengen. En ik plantte daar bomen en struiken en ik bracht daar leven met hen. Maar ik voelde ook wel ik ben iets veel groter, grootser aan het doen. Mensen in verbinding brengen met de natuur. Dat is eigenlijk wat ik doe of wat ik deed. Nu is het een mooi jong bos. Mooi. Mag ook weg. Nu is het een jong bos. En nu ben ik na 26 jaar uit mijn relatie gestapt en woon ik een steenworp verdere bos in, in een hele kleine keet van 12 vierkante meter. En ik ben daar de vorst in die keet. Ik voel het aan alles. Mijn gezin woont nog in het zelfvoorzienende Tiny house vooraan de staat. Ik heb hen niet van een smartphone af kunnen begeleiden. Dat is niet gelukt. Soms deed ik het vriendelijk, soms helemaal niet. Gefrustreerd als moeder. Maar nu woon ik alleen. in die keet van 12 vierkante meter Een keet staat voor mij voor krachtig, eerlijk en trouw aan wie ik ben. En als het dan niet lukt om mezelf te verbinden met die natuur en het levensveld, dan roep ik dat wel eens. En het gaat niet altijd even vriendelijk. Het gaat soms ook met flink wat gemierter zeg maar gesodemierter, Dat het op moet houden. Maar ja, dat gesodemierter zit ook in mij. En mijn moeder heeft wel eens gezegd toen ik een jaar of 18 was en ik weg wilde thuis, dan pakte ik de autosleutel. En in alle eerlijkheid ben ik ook niet altijd even dankbaar geweest. voor al die spullen die ze me gaf die ze me gaven. Maar dan pakte ik de autosleutel en dan ging ik de polder in en dan reed ik alleen door de polder. Maar mijn moeder heeft één keer heel hard en vol frustratie tegen me geroepen op zijn Brabants: "Ja, naait er maar weer uit." " Gij hebt hier toch gene aard " Zij had ook een kracht. manier van spreken. En pas nu is het kwartje echt gevallen. Ja, ga maar weer zei ze tegen me. Je hebt hier toch geen aard. En ergens is dat ook zo. Ik mis thuis ontzettend. Maar toch ben ik hier en doe ik het hier. En toen ik dus in dat bos was ook. De polder of bos maakt eigenlijk niet uit. Overall waar een beetje natuur is, kan ik toch op de een of andere manier de verbinding voelen en roepen of ik weet niet precies hoe het gaat, maar meestal gepaard met tranen. En het voelde ja, ik was weer gefrustreerd eigenlijk dat het niet lukte, dat ik mezelf niet kon bereiken. En dan lijkt dat eerst even dat ik de ander niet kan bereiken, maar ik ben het eigenlijk zelf die mezelf niet kan bereiken. En ik ja, als kind heb ik best een heldere kinderstem gehad. Alsof ik, als ik zong, alsof ik dan ook thuis was. En ik durf niet te zingen, want ik ben bang dat ik er een toon naast zit of een half toon eronder of erover en er is van alles opgezet en in de weg heeft er gestaan. Want hier is dat zo vervelend of zoals iedereen naar je kijkt om dan te moeten presteren. Terwijl ik in dat bos liep en voelde godverdonder, ik wil gewoon zingen. Ik wil gewoon zingen zoals ik thuis zo vroeger altijd met de zuivere stem. Daar ging het helemaal niet over mooi of niet mooi. Daar zong, daar zingt, daar zingt iedereen. Ja. En ik vind het nog steeds moeilijk eigenlijk om in die kleine keet mezelf te verbinden met die natuur in mezelf. Tuurlijk zie ik buiten vogeltjes fluiten en prachtige bomen. En als ik het dan heb over de verbinding met de ratten en de kippen en de mollen en de dieren en de muizen en de katten en de paarden een stukje verderop en de varkens bij de varkensboeren in de stal. Dan voel ik het gewoon. Dan is het er allemaal. Ja, dus thuis is hier. Ik maak het hier maar thuis. En zo is het. Ja.....

Iemand: Ja, zeg ik tegen mezelf: "Ik ga toch maar doen." Ik was hier de 29e en toen draaide Martijn muziekstuk en toen zei hij: "Ga naar het vliegdekschip." Maar daar kon ik niks mee. Hoe ziet zo'n ding eruit? Maar in dat gevoel stond ik opeens in mijn schip. Ik voelde me in mijn schip staan. Zo krachtig. Zoveel levenskracht. En ik voelde dat ik met die levenskracht kon vliegen. Alleen die kracht. En thuis gingen mijn gedachten daarover. Hoe kan ik dat nou zijn hier in dat leven? Moet je kijken hier met mijn kippen en mijn poezen en sta ik daar in zo'n schip? Maar toch ben ik weer even teruggegaan. Ik ben in mijn schip gaan staan waarvoor de voorkant doorzichtig is. En ik voel het schip en ik voel wie er bij me zijn. En toen voelde ik daarbuiten veel meer schepen. En toen ik met mijn kracht, mijn levenskracht verbinding maakte met die schepen, voelde ik zo'n kracht terugkomen. Zo'n kracht. En met die kracht vlogen we door velden. Met elkaar. Met elkaar vlogen we door velden. Gewoon met elkaar konden we dat. Gewoon door de verbinding er te zijn. En die kracht die ben ik. En die kracht zijn jullie ook allemaal. Allemaal hebben we die levenskracht om met elkaar te vliegen. Om met elkaar te zijn waar we zijn weer...

Iemand: Ik gebruik even geen woorden. Ik vertaal mezelf soms in klanken. En ik heb net besloten dat ik ook echt stukjes autoriteit heb en ik heb volgens mij net een stukje autoriteit teruggepakt. een groot ding zeg maar, voor wie niet? Ik heb heel weinig kunnen praten toen ik jong was. We mochten niet praten. Dus ik heb het praten veroverd. Ik ben ik uiteindelijk stembevrijder geworden. En voor mij is klanken echt mijn diepste mijn diepste manier van zijn. En dat wil ik graag. Ik wil gewoon even op haar klanken.

Even wat korte reacties terug op een aantal dingen die er gezegd zijn. Dan gaan we eventjes een soepje nuttigen denk ik. Ik weet niet. Ik weet niet wat jij gaat doen. Ik weet zelfs ook niet wat ik ga doen. Dus wat moet ik weten wat een ander gaat doen. Claudia stond daar net en Claudia heeft daar iets heel moois ook gezegd. Net als dat we allemaal mooie dingen zeggen en dat is dat je niet hoeft te zijn hoe het was. Althans niet via je hoofd. We zijn goed zoals we zijn nu. En als we daar naar binnen kunnen en in die vrede kunnen leven in de eenvoud dan zitten we ook echt in de broncode van wie we daar ook zijn geweest. Om even in deze woorden te zeggen. Dat ontslaat ons ook uit op wil krabbelen of iets willen doen, zijn. Want dat krijg je. Je krijgt een gesimuleerde werkelijkheid. En dat is volgens mij ook de... -niet dat jij dat per se om die reden zegt, maar wellicht is het een call, een oproep om dat niet te doen. Gesimuleerde werkelijkheden en alter persoonlijkheden te willen creëren. En dat is wel wat je heel veel ziet in deze wereld dat mensen alter persoonlijkheden gaan opzetten omdat ze zich ergens weten te herinneren wie ze zijn geweest. Terwijl het gewoon goed is zoals je hier nu bent. En als je dat durft te leven, dan ben je op de weg terug naar huis. Is heel mooi wat je zegt.

Dan wordt er net iets gezegd over objecten en voertuigen. Nou, dat lukt mij niet kort, dus dat laat ik maar even vallen. Ik zet een muziekstuk nog even aan en dan kunnen we even lekker een half uur er tussenuit als dat nodig is. Ik weet niet precies waaruit, maar als het zo klopt. Dit nummer heet: "Written in the Stars."

Muziek: Written in the Stars. Geschreven door **Patrick Okogwu (Tinie Tempah), Eshraque Mughal (iSHi), Eric Turner** en **Charlie Bernardo**.

In mijn auto heb ik een hele mooie playlist zitten. Naast het feit dat ik die auto gekocht heb, omdat hij kogelvrije deuren heeft en kogelvrije ramen heeft, was mijn hoofdzaak de geluidsinstallatie. Ik rijd wat kilometers en het is heerlijk in dat huisje op wielen zo in de mooie muziek te mogen zitten en in de trilling. Er is zoveel mooie muziek. Er is zo ontzettend veel moois. Heb een fijne pauze. Gaan we zo verder met Project Starforce.

[Eric Turner]

Oh, geschreven in de sterren
Een miljoen mijl ver weg

Een bericht aan het vasteland
Oooh
Seizoenen komen en gaan
Maar ik zal nooit veranderen
En ik ben onderweg

[Tinie Tempah]

Laten we gaan...

Ja

Je luistert nu

Ze zeggen dat ze al een tijdje zoiets niet meer hebben gehoord

Daarom spelen ze mijn liedje op zoveel verschillende (radio)stations

Want ik kreeg meer hits dan een gedisciplineerd kind

Als ze me zien, iedereen brrrrrap's, brrrrraps

Man, ik ben als een jonge vent, volledig zwarte Barack (Obama)

Ik huilde tranen om de Massive Attack

Ik maak alleen hits alsof ik met een (tennis)racket en een (cricket)bat werk

Kijk naar mijn jas en hoed, zo verrekte gek

Dus voeten weer op aarde, ik breng de zwaartekracht terug

Geadopteerd door de Majoor (platenlabel), ik wil mijn familie terug

Mensen werken hard alleen maar om al hun salaris belast te krijgen

Kijk, ik ben maar een schrijver uit het getto, zoals Malory Blackman

Waar in hemelsnaam is al het gezonde verstand gebleven, verdomme

Ik was altijd het kind waar niemand om gaf

Daarom moet je blijven schreeuwen totdat ze je kunnen horen [Eric Turner]

Oh, geschreven in de sterren

Een miljoen mijl weg

Een bericht aan het vasteland

Oooh

Seizoenen komen en gaan

Maar ik zal nooit veranderen

En ik ben onderweg

[Tinie Tempah]

Ja, ik moest veranderen

Als we aten, gaven we nooit een fooi

Want we hadden het wisselgeld nodig, ik had een kans nodig

Even gaf ik zelfs geloven en bidden op

Ik heb zelfs illegale dingen gedaan en ging het verkeerde pad op

Ze zeggen dat geld de wortel van het meest kwade is

Maar heb je ooit zo'n honger gehad dat het je wakker houdt?

Makker, nou mijn honger zou hen versted doen staan

Het voelt alsof het er een lange tijd aan zat te komen, fam

Sinds de dag dat ik aan dat sluwe plan dacht

Op een dag had ik een droom die ik probeerde na te jagen

Maar ik ging nergens heen, rennende man!

Ik wist dat ik het misschien ooit zou begrijpen

Ik probeer een tientje om te zetten in honderdduizend

Iedereen is een kind waar niemand om geeft

Je moet gewoon blijven schreeuwen totdat ze je horen

[Eric Turner]

Oh, geschreven in de sterren

Een miljoen mijl weg

Een bericht aan het vasteland
Ooooh
Seizoenen komen en gaan
Maar ik zal nooit veranderen
En ik ben onderweg...

Deel 4-4

Wat een situatie hè waar we met zijn allen aanbeland zijn in de wereld.

Toen ik begon te praten op mijn manier zeg maar in deze wereld hè, Ik doe het op mijn manier, toen kwam ik eigenlijk best wel snel in een aantal gesprekken kwam ik eigenlijk in een soort van vastlopen dat mensen heel erg dingen buiten zichzelf zoeken. Dus het was voor mij, omdat ik weet alles nog wat er gebeurd is. Ik weet alles nog. En ik bedoel ik begrijp het als ik in Rheine ben. En ik ben in de rust voor de videokamer weggelopen toen ik over iets begon te spreken. Toen ik begrijp dat ik dan vervolgens in een bepaald moment later dat mensen even met elkaar willen praten dat ik op zo'n moment nog eens even fijntjes te horen krijg dat als ik over dat dossier spreek, dat is project black box octopus dat een bepaalde afdeling niet wil dat daar ook gesproken wordt. Dat heeft alles te maken wat erin op dit moment in de wereld aan de hand is. Op militair niveau. Het zijn rookgordijnen waar hoe het wordt verklaard en dat is al heel lang geleden voorbereid. Dus ook de militaire opbouw wereldwijd heeft daar mee te maken. Heeft daar allemaal mee te maken. Het dossier UAP's, UFO's. Ik heb informatie uit de eerste hand persoonlijk en ik mag daar -is niet gezegd- over spreken. Omdat in inlichtingenkringen is het zoals je ergens niet over mag spreken is er ook niks over bekend hè.

Dus als je in een groep komt in een samenstelling van allerlei mensen bij elkaar dan kun dan is het zo dat als het niet overgesproken mag worden, dan wordt daar ook niks over gelekt.

Maar de lekkage was denkmatig groot dat dat daar eigenlijk zo zonder dat dat wordt gezegd dat daarover gesproken kan worden. En degene die dat dan gaat doen is ook zo verantwoordelijk voor de stappen. Nou is het zo dat ik niet zo ontzettend veel aan mijn leven waarde hecht (te) waardoor ik dingen doe en ook ben voorbereid om met elkaar grote onderwerpen te spreken en ook over het project te praten. Een project wat internationaal bekend is en wat vooral door de NAVO wordt geleid. Project StarForce, waar wij het vandaag met elkaar een deeltje over hebben, is een hele mooie krachtige beweging die eigenlijk geïmplementeerd moet worden in het probleemdossier black box, antiblack box. Dat is dat er ufo's verschijnen. Eigenlijk uit het niets. Die zich ook gedragen als ufo's. Die zich gedragen als ruimteschepen. Die zich gedragen als groepen en waar wezens uit stappen en die wezens eigenlijk ook alleen maar gebruikt zijn van iets anders. Dat is hightech waar we het nu over hebben. En dat is een zorgelijke situatie omdat ook de hele aarde wereldwijd en er zijn hele grote geleide wapensystemen op ontwikkeld om dat tegen te houden, dat er te pas en de onpas op eigenlijk allemaal op menselijke manier worden getoond. Dat wij denken: "Oh, dat zijn ruimteschepen, dat zijn buitenaardsen, dat zijn ufo's, dat zijn ET's." En dan ga ik nog een paar stappen verder. Dat zijn mooie koninklijke wezens, mooie mensen? dat ze zich precies zo kunnen manifesteren en gedragen, na gelang wat wij daar dan bij voelen, wat het dan voor ons gaat betekenen. Dus het hek is van de dam -even de uitspraak- dat er geen verschil meer is te zien of geen verschil is te vinden. Dat is wel helemaal vanaf het begin aan dat het hele proces zich liet zien van wat buitenaardse zijn. Het was zo'n heftig programma dat dat er een militaire openheid is gegeven en dat er ook goed wordt gekeken naar wat wij met elkaar aan het doen zijn. Ook daar. Dus niet alleen wij, hoewel de focus heel erg ook groot hier is, omdat ze zien, en nou

heb ik het over bepaalde inlichtingenkringen die met hele grote dossiers op hun schoot liggen en eigenlijk niet weten hoe ze het moeten oplossen. Dat ze zien dat alleen bewustzijn een grotere impact heeft dan dit verbasterde ufopenomeen over de hele wereldwijd wat zich bemoeit met allerlei technologieën, wat zich bemoeit met vliegdekschepen, wat zich bemoeit met vliegtuigen, wat zich bemoeit met ruimtevaart, wat zich bemoeit met jouw computer. En heeft zo ook hele grote belangstelling om Project Starforce waarover ik informatie heb gegeven wat wij kunnen doen en wat wij wie wij zijn met ons bewustzijn: religieus, re-li-gie loos, spirituele modellenloos. Dus gewoon ground commanders van de aarde. Omdat te implementeren in dit hele grote project. En er zijn ook contra groepen in actief omdat dat project ook een geïnfilterd project is. En ik wil je graag meenemen in dit grote dossier. Dat vraagt ook wel tijd om dat goed te doen. Er zijn contra groepen die willen niet dat daarover wordt gesproken omdat er heel veel belangen zitten aan de technologie van die UFO's omdat er ook technologie op aarde is ontwikkeld. Sorry Steven Greer, het gaat niet over de vrije energie. Het gaat om iets anders...

(Steven Macon Greer is een Amerikaanse ufoloog en een gepensioneerd arts. Hij richtte het Center for the Study of Extraterrestrial Intelligence en het Disclosure Project op, dat beweert te streven naar de openbaarmaking van vermeende geheime UFO-informatie)

Er is technologie ontwikkelt op de aarde, of eigenlijk, letterlijk, die zelf aanpassende en zichzelf op het gewenste manier tonende, bewustzijn is.

Dus met andere woorden: wereldwijd zijn de militaire technologieën die zijn ingezet bij het weghalen van Maduro in Venezuela, waarbij er een grote kerstshow is opgevoerd. Dat er vliegdekschepen en raketten en speciale special forces, speciale eenheden, het land in zijn gegaan. Maar het eigenlijk, als je het heel... elke militaire analist die zich bewust is van wat wel en niet mogelijk is, het was niet mogelijk om zomaar met mensen in Venezuela wat daar gebeurd is. Maar om de president van een ander land uit een hele grote dieperliggende bunker omdat in een heel vrij kort tijdsbestek weg te houden. Dus ik wil maar zeggen dat zijn militaire eenheden die maken gebruik van dezelfde technologie waar Project Starforce die dat implementeert in het project Black box anti versus Black box. Wij heffen dat op.

Wat er gebeurt is dat we met ons bewustzijn, door de levensader van ons hart te openen, dat we die technologie opheffen en daarmee heffen we ook een hele grote belangrijke tak van het militair establishment op aarde op. Daar hebben we een waarschuwing ook gehad. Omdat die technologie ook verweven zit. Die zit verweven, die is gebruikt in allerlei machtige delen van de militaire wereld. Hightech superwapens. En door je hiermee in te zetten, door je gevoelskracht in te zetten, je eigen intelligentie kracht in te zetten en de impact die het heeft op het wereldwijde ufopenomeen, wat niet echt uit de koning oorspronkelijke wereld komt, de veranderingen die dat op die dat teweegbrengt, die veranderingen worden ook teweeggebracht in militaire slagkracht en suprematie. Het houdt per definitie dat bepaalde landen in de wereld en daar zitten allemaal inlichting kringen binnen in die militaire industrieën. Die hebben hun eigen militaire inlichtingendiensten. Dus het zijn niet de militaire inlichtingendiensten van de militairen zelf, maar dat zijn inlichtingen netwerken die horen bij de research en development, dus ontwikkelen van deze technologie. Die hebben hun eigen operationele inlichtingendiensten en die kunnen dus ook mensen uitschakelen op een manier die ja niet traceerbaar is en ook niet iemand ter verantwoording kan worden geroepen. Dus het zijn geen inlichtingenkringen van de regeringen.

Nou is het zo dat er in Amerika een andere regering is aangetreden die toch al een hele andere route eh loopt, die vooral veel zand in ogen stoort in de media. Bewust zich

manifesteert op een belachelijke manier. Wat naar mijn idee heel goed lukt. Maar het is wel zo dat die contra groepen ook wel stevige belangen hebben om in ieder geval het stuk waar ik mee bezig ben om dat niet te laten plaatsvinden.

Project Starforce is een heel veilig project. Dat wil ik ook aan je meegeven. Een heel veilig project als je luistert naar wat je kloppende hartje vertelt. En ik zeg het hier hard op: "Ik luister naar mijn hart." In alle uitdagingen die er zouden kunnen zijn, weet ik dat ik doe wat ik voel. En ik wil je vragen om dat ook te doen. En in veel voorkomende mogelijke veel voorkomende gevallen waar je gedachtes kunnen aangezet worden, om die gedachte weg te halen en ruim baan te maken voor nieuwe ervaringen, nieuwe mogelijkheden. Situaties die, waar je misschien ook helemaal niks per se van weet te vinden, dat je dat gewoon kunt aanvaarden door wat er ook gebeurt.

En nou ja, ik kwam in deze wereld vrij snel erachter dat mensen een bepaald breekpunt hebben. Ik vind mensen in deze wereld over het algemeen heel zwak. Zwakke mensen. Ik vind dat mensen heel gauw loslaten en niet doorzetten. En dat het punt ook heel vaak is als de eigen belangen niet meer voorop worden gesteld. Ik vind het een zuiver punt van zwakte. Maar als ik dat zo zeg dan hoor ik ook van ja, maar dat is een afwaardering. Maar ik mag ook zeggen wat ik denk en zie. En dat kan ik zeggen omdat ik weet hoe krachtig de mens is. Hoe slagvaardig wij zijn en we zullen nog voor hele grote vuren komen te staan. En dan is jouw kracht nodig. En ik hoop ook dat mensen die ook uit de ontmoetingen die ik met hen heb gehad in de samenkomsten die heel krachtig aanwezig zijn, of geweest of zijn en die mensen niet meer willen komen omdat er bepaalde meningen zijn ontstaan over de samenkomsten et cetera et cetera. Wat allemaal best zo kan zijn maar niet per se zo hoeft te zijn. Dat die mensen ook weer gewoon terugkomen en aanschuiven.

14.33

Tenzij ik ze heb?? Ik ga hier geen? schrijven niet verstaan.

Mijn hart is ook van goud. En als ik mijn hart moet beschermen, dan doe ik dat rechtmatig.

We staan voor grote vuren en grote uitdagingen.

We zitten in een extreem belangrijke tijd. En ik heb dus gemerkt dat die zwakte waar ik het woord zwakte maar even aan heb gegeven, dat die in de afgelopen paar jaar enorm intussen, met mijn ontmoetingen met jou en andere mensen, dat die zwakte enorm onder de loep is genomen.

- **Kan ik die zwakte ook in mezelf herkennen?**
- **Kan ik zien waar ik afnok?**
- **Kan ik kan ik zien waar ik de draai maak naar de veiligheid of naar de plek waar het... dat ik het ga doen zoals het hoort?**
- **De onbekende zone niet inga?**
- **Wantrouwen en alles wat daarmee te maken heeft dat dat kan worden gezien en er niet naar wordt geluisterd?**
- **Maar dat er wordt geluisterd naar nu dat ik hier toch ben en de reden die ik schep ook uitvoeren.**

En dat heb ik dat afgelopen jaar gemerkt hoe krachtig die zwakte die in de mens geprogrammeerd is, hoe krachtig die beweging naar voren kan komen. En ik wil tegen je zeggen en ik spreek het tegen jou uit en tegen iedereen. En het is helemaal geen waarde.

Het heeft helemaal geen waarde dat ik het zeg hè, want het zou kunnen ontstaan. Ik zeg gewoon dat ik mij wil uitten. Dat dat voel ik zo. Ik wil tegen je zeggen dat ik je daar heel dankbaar voor ben. Dat die eminente kracht zo in opbouw in jezelf en alles wat er ook gebeurd is waar je doorheen hebt gegaan dat hij zo in dit moment hier a-live is. Voor mij is dat ook de enige manier om te doen wat ik doe, want anders trek ik het zelf ook niet. Ik kan wel blijven staan hoor, geen enkel probleem, maar ik kan deze job niet alleen. En voor mij voelt het, ik voel dat ik dit gewoon tegen je zeg. Dat ik samen met je sta. In alle afgelopen tijden, of dat nou een dag is of 10 jaar, de investeringen die we hebben gedaan in onszelf en met elkaar, dat die ook gevierd mogen worden, door te zien.

Ik weet dat ik tegen Arjan zei in 2015 van weet waar je aan begint als je zo ja je leven op de kop gooit, hè. Kijk Arjan hoort het misschien ook via een opname. Dat is ook goed. Enthousiasme, ik zeg niet dat Arjan dat is geweest, maar ik zeg het, door al zijn enthousiasme, belet door leven. Dus je kunt je kunt dat heeft Arjan ook gedaan met veel kracht. Een hele organisatie ook in huis viel sowieso de helft uit elkaar omdat mensen zich rot geschrokken over wat ik vertelde. Dus de mensen waren best snel weg. Ik kreeg ook het verzoek om weg te blijven. Nou, dat gebeurde ook, want ik ging daarna weer weg. Maar ik moest dan wegblijven en het was niet mogelijk, want ik werkte natuurlijk ook samen met Arjan. Maar die hele organisatie die werd als het ware opgegeven in hoe die functioneerde. Dat was een hele mooi netwerk wat Arjan daar heeft opgebouwd. Maar je moet niet alles in één keer weggoien. En je moet het doorleven. En al doorlevend kun je dingen weggoien. Je gooit het boek weg als je hem uitgelezen hebt. Dan gooi je hem weg. Dan weet je pas wat je wegdoet. Ja. Ik en ik zei tegen hem van leef bij een begin. Doe het rustig want het onderwerp waar wij mee bezig gaan is zo ontzettend groot en het is zo zwaar beveiligd.

Het zijn schillen over elkaar heen. **Tussen deze werkelijkheid en de oorspronkelijke wereld zitten 187 -met deze erbij- 188 schillen. Dat zijn allemaal maar woorden hé. Super dimensies die er doorheen draaien. Dat zijn schillen die als wachters functioneren. Dat zijn sloten die in het veld zijn gebracht.** En ik kan je vertellen dat het heel knap in elkaar zit. Heel knap. **En de eerste zeven lagen plus deze erbij, de eerste acht vanaf hier bekeken, het zijn echt militaire zones van hele krachtige zeer intelligente en militaire eenheden van allerlei andere werelden, die dit domein dat we hier ervaren hebben ingekapseld en dat is de oorspronkelijke wereld. Dat is de laatste dimensie van de oorspronkelijke wereld. Die is ingekapseld om hem niet te kunnen laten opengaan. Dat het slot er afspringt.**

Project StarForce is een enorme bevrijdingsoperatie en ik ben hier om twee redenen.

- Ik ben hier om **het gesprek op te starten van de geest**. Niet dat dat Martijn zijn taak is in de wereld hè. Nee, dat bedoel ik niet, het even vanaf mijn kant het uitspreken. Dit is gewoon weer in dialoog gaan.
- **Moeilijke dingen bespreekbaar maken**. En met moeilijke dingen bedoel ik angstsituaties, want daar zit alles in gevangen. En dan die **angsten met elkaar openleggen, stabiliseren, bekrachtigen, het vrije hart weer opnieuw kunnen voelen. En als we in die bepaalde soort van vrijheid verkeren, dat dat we het land van ooit kunnen voelen**. En dat kunnen we, want dat zijn we vandaag flink en diep aan het delen. Dat is heel mooi. Ik voel me ook heel thuis vandaag ook hier en dat we dan ook met elkaar aan de slag gaan en zaken herzien. Er moeten nieuwe beslissingen worden genomen. En ik weet niet hoe het afloopt. Geen idee. Maar wel dat het afloopt. Dat weet ik wel.

In mijn niet logica, in de stukken die ik heb geschreven toen ik een jaar of 12 was. En ik heb al die werken die heb ik allemaal nog waarin ik schreef over de toekomst. Over gesprekken met de president. Die zijn allemaal uitgekomen. Er is geen logica in deze

wereld. En als hij er wel is, is niets mogelijk. Volg je hart en loop het pad waarin je geroepen wordt door jezelf. En wat je belet moet je loslaten. En niet uit boosheid, maar omdat er gewoon geen energie in zit. En als je niet loslaat wat niet bij je past dan gaat het energie pakken. Het trekt je helemaal leeg tot op het laatste vezeltje waar je energie zit. Dan kun je niks meer. Dus je moet loslaten. Ik hoop dat jij in jouw leven waarin we nu zijn, waar jij nu bent, dat je zo helder mag zijn en zo eerlijk mag zijn. naar jezelf toe, dat bepaalde denk gebeurtenissen die nu spelen, die kennelijk opgelost moeten worden ofzo, of zorgen zijn, dat je niet de weg van de logica ingaat maar de weg van de natuur. Dat je loslaat.

We zitten in een splitsing van die twee velden waar ik vandaag al eerder over sprak. Er zijn twee verschillende werkelijkheden die vibreren door elkaar heen. Naadloos als water wat door een elektronisch programma heen beweegt of een elektronisch programma wat dóór het water heen beweegt. Het elektronische programma simuleert het water. Het ziet er precies hetzelfde uit. Het beweegt tegelijkertijd op dezelfde manier. Dus je kunt het niet zien. Maar het zijn twee verschillende velden. En aan de hand van hoe jij beweegt, is welke richting er in wordt gegaan. Wat de toekomst wordt voor jou of dat de toekomst stopt. En daar zijn ze zich ook aan op aan het voorbereiden.

Het zijn verschillende agenda's voor de militaire wereldwijde opbouw. Hij wordt nog groter. Hij is al veel groter als dat we nu zien. De situatie van ramp wordt ook gebruikt. Een hele grote militaire opbouw wereldwijd om...want het die grote journalistieke organisatie die kijken ook allemaal mee met satellietbeelden.

Minuut 24.43

Dus alles kan worden gezien. Een grote militaire opbouw wordt allemaal gezien en gesignaleerd. Dus het zijn allemaal rookgordijnen.

Er is een enorme militaire opbouw gaande. En dat heeft te maken met dat er tekenen zijn dat er iets gaat gebeuren. Wat de wereld op een ofwel goede manier beïnvloeden gaat: dus een hele grote shock die er ontstaat op een goede manier waar we het over hebben gehad dat alles los moet. Want onze logica zeg maar, dat we dus verder gaan ontwikkelen in technologie. Maar er is ook bekend dat we naar een versnelling gaan en een enorme versnelling naar andere toekomst draaien. Dus er is iets aan de hand. Ze zijn de wereld op dit moment aan de beveiligen omdat ze ook verwachten dat er iets gaat gebeuren wat zich heel ernstig gaat bemoeien met onze besluitvaardigheid en onze gevoelens. Hoe wij als mensen wereldwijd de aankomende momenten van de aarde hoe we die gaan ervaren.

Stel je voor dat er geen toekomst is. Dat er geen morgen meer is en dat het hierbij blijft. Dat er geen morgen meer komt, maar ook geen nacht. Ja, ik ben heel dankbaar dat je er bent en dat we allemaal zacht zijn. Dat we bezig zijn.

Iemand: Je hebt de laatste keer genoemd dat we met zijn allen naar het mainframe van de kwantumcomputer kunnen gaan en daar aanwezig zijn en daar scheppen met elkaar.

Martijn: Dat is wat we met elkaar doen. Situatie bewustzijn daarom heb ik het er ook over. Het is dat we er al zitten. Het gaat nog veel sneller als dat je denkt. Denken is trouwens niet zo snel het heeft tijd nodig. Wij niet Door je bewust te zijn van de situatie die er is, die zich op de manier afspeelt of kan zijn zoals jij het ziet, is er verbinding met deze situatie. Alles wat je in deze wereld ziet, nu ook mij. Je kunt mij zien, op dit moment is er connectie.

Ben ik **ingeplugd op jouw bewustzijn**. Het is gewoon hoe het werkt. Je zou dat een **denkbeeldige lijn** kunnen noemen. **Verbindingskabel**. Maar dat zijn **trillingsvelden**. **Alles wat je tegenkomt in de werkelijkheid, alles waar je je aandacht op legt of wat je naar je toe gezet krijgt waar je het niet om vraagt, begint onmiddellijk een onderdeel te zijn van jouw bewustzijn**. Mensen onderschatten de mogelijkheden daarvan. **Alles wat je ziet, ervaart, voelt, waar je over denkt, wat er wordt gesuggereerd is onmiddellijk aangesloten op je bewustzijn**. Waar niet over gesproken wordt, niet door iets niet te bespreken, door het niet in je bewustzijn aangesloten te hebben, heb je er ook geen contact mee, kun je het ook niet aanpassen. Maar wij zien in deze wereld als mensheid hier zien wij de dingen die we buiten onszelf horen, zien en voelen, zien we als een soort van toevalligheid. Maar dat is het niet. Er is niks toevallig aan. En het wordt pas serieus als je het gaat voelen. **Wat er dán binnenin gebeurt is echt gigantisch**.

Ben jij je bewust van die situatie? Niet denken: "Ik heb het over hier binnenin." Ben je bewust dat als iemand anders zegt dat iets wel of niet kan? In dit geval in mijn voorbeeld, dat kan niet. Dit moet je niet doen of dat klopt niet. Dus fout. En mensen gaan voorbeelden opnoemen waarom dat fout is. Besef je dan dat degene die dat zegt op de situatie die dat uitbeeldt dat die zich verplaatst heeft in je omdat die **verbindingskabel er is**. Dus dan ontstaat het zo dat de situatie buiten, buiten jezelf macht gaat krijgen door de verbinding in jezelf. Dus je draagt **datgene wat erbuiten is draag je ook in jezelf**. Dan komen we in het land van thuis, binnenin, waarin je lekker met je ogen dicht op je eigen manier binnenin, kun je met je aandacht bij datgene wat erbuiten is wat dus verplaatst is naar binnen toe door de verbinding Maar doordat je het hier dan ziet of gehoord maar het is veel meer dan dat. Het is in jezelf aanwezig. Dan komt je fantasie kracht in het landschap van de mogelijkheden en kun je het binnen in jezelf opnieuw ontwerpen. En vervolgens naar buiten brengen

Dat is de beweging die we nu maken. Van buiten naar binnen. Weet je waar die donkere programma's vandaan komen? Die ufo's waar ik het vaker over heb gehad?

Dat project black box, black box. Weet je waar dat vandaan komt? Het wereldwijde ufofenomeen wat zo grillig beweegt. Wat zich laat zien het ene moment als een vloeibare vlek die door de lucht heen gaat en op een ander moment ineens een gigantisch ruimteschip is met allemaal bemanning en alles erop en eraan.

Weet je waar het vandaan komt? Uit ons. Ze verborgen zich enorm lang voor ons bewustzijn.

Nou, hier kunnen we het bij laten en nu naar huis gaan als dit te schokkend is. Maar volgens mij ben je sterk.

Dit is de doos van Pandora.

Dit is inlichtingenkring ook bekend in specifieke inlichtingenkringen. Wij zijn degenen die het aan boord dragen. En dat is gebeurd de dag dat ze aan boord stappen bij ons. Onze donkere gedachten, onze pijnkrachten, onze vernietigingskrachten over elkaar. De oorlogen die hier worden gevoeld zit in ons vibratie veld. Dus nou is de andersom wereld. Het zit binnenin ons. Vervolgens manifesteert het zich buiten ons.

In de experimenten en onderzoeksgroepen waarin ik een ja, nou ja, ik heb in onderzoeksgroepen gezeten die verbonden waren aan wat we hier Darpa noemen. En dat wat ik kan doen, omdat ik dat nog weet hoe gevoelens van thuis gewoon ben. Kon ik ze laten zien, toen al en dat is al tientallen jaren geleden dat de menselijke geest dus het

eigen bewustzijn een einde brengt aan die technologie die buiten zich laat zien. En dat die technologie teruggeroepen wordt naar binnen in mij. Om vervolgens met de Suprême leader energy van mijzelf te maken te krijgen. Een stevig woordje met leugenaars die zich huisvesten in het bewustzijn. Dit wat ik nu net beschrijf is precies hetzelfde waar wij het al een hele tijd over hebben.

Dat je dingen doet en denkt die niet kloppen. Ik expo's hier, ik leg iets bloot wat Project Starforce is en wat de krácht is van het organische bewustzijn. En dat is ook hoge alarm wat er is. De alarmfase op de aarde wereldwijd is dat wij a:

- enerzijds bezocht worden door buitenaardse intelligenties die van elders komen uit andere dimensies. Anderen komen uit andere tijdlijnen van de aarde. Bepaalde tijdlijnen. Er komen wezens en intelligenties uit zeer grote inter galactische confederatie groepen die deze wereld bezoeken. Oorspronkelijke wezens en er komen goedaardige wezens uit dit ontworpen veld die ontdekken hebben en daar heb ik in 2015 al over gesproken, toen destijds in Aalsmeer, dat er ontdekt is door bepaalde groepen dat zij biologische wezens zijn maar eigenlijk bestaan in het bewustzijn van ons. Omdat dit wat hier allemaal is, een restant is van thuis. Dus de doos van Pandora is zo ontzettend groot. Dus nu draai je dus de klantenfysica om. Dus hij was omgedraaid van binnen naar buiten, van buiten naar binnen en weer terug.

Die militaire noodklok die geluid is, ze kunnen het niet verwijderen. Het is niet verwijderbaar. Het weet hoe wij reageren omdat het in onze gedachten zit. Op het moment dat ze erop gaan schieten weet datgene dat we op ze gaan schieten. De wapensystemen die worden ingezet werken niet omdat de wapensystemen die er op de aarde zijn, zij kunnen alles zien. Het zit in de mens. Dus het is niet verwijderbaar. En dit is zo'n groot debacle dat zelfs binnen die militaire inlichtingenkringen dat ze het niet naar de "Watcher Groups" zoals ze dat noemen...dat zijn de militaire groepen die over de hele aarde monitoren welke objecten er binnenkomen. Het wordt allemaal ontworpen en door AI-systemen geïdentificeerd. Dus de massa en dat gebeurt met lasersystemen wordt door gemeten net als een vlieg signatuur van een vliegtuig. De Russen kunnen bijvoorbeeld zien welke vliegtuigen er vliegen. De Amerikanen ook van de Russen. Dat zijn de signatures. Dus het uiterlijk van het vliegtuig en ook het energieveld daarvan wordt gedetecteerd. Weten ze gelijk welk object dat is. Die technologieën zijn ook voor buitenaardse of interdimensionale objecten die hier gewoon verschijnen. En het is niet mogelijk om de intelligenties die er zijn, die zich heel grillig gedragen, om die te verwijderen. Er zitten nu nog en ik weet niet of dat zo blijft, daar ga ik ook niet over, maar **er is géén briefing gegeven over hoe gevaarlijk dit UAP-program is. Het UFO-programma.**

En hoe ga jij uitleggen als je alles zeg maar zo hiërarchisch in structuur -als militairen gezien hé, ook binnen Academische wereld, hoe kun je dat nou uitleggen? Van sorry jongens, het zit in ons?

Iemand: Ik had 20 jaar geleden nog nooit van Ufo's gehoord.

Martijn: Nee, nu wel.

Iemand: Ja. Maar ik wil er mee aangeven van dan komt het naar buiten. Wil je dat dan zeggen na 20 jaar? Wat er al in zat?

Martijn: Nee.

Iemand: Wat in mij zat of hoe moet ik dat dan zien?

Martijn: Geen idee. Ik ken mezelf. Kun je voelen waar we staan? Wat dit voor een veld is. Maar dat hoor je in UFO-community's niet hoor. De high low of a light show die er is die op heel veel niveaus klopt. Want er zijn ontelbare hoeveelheden wezens die pure liefde en kracht zijn. Maar we hebben hier wel te maken met iets heel vreemds. En als wij dat niet gaan onderzoeken en ook niet ons daar gaan inzetten, misschien moeten wij daar wel verwijderd worden. En als we dat niet willen, dan worden we verwijderd.

Iemand: Nou dan vraag ik mij af, kunnen wij verwijderd worden?

Martijn: Jij vraag je af of wij verwijderd kunnen worden. jij, gemakkelijk. Want je bent toch niet thuis en als het één keer kan.

Iemand: Ik ben hier.

Martijn: Ja

Iemand: Daar ook.

Martijn: Ja.

Iemand: Daar zit niks tussen.

Martijn: Nee. Maar het woord verwijderd raken, worden of zijn...

Iemand: Ik zie mezelf zeg maar waar kogels op me afgevuurd worden hè. Hm. Ik zo terug de ta over weet. Ik kan me zo voorstellen en die gaan gewoon door me heen. Door dit biologische lichaam. Omdat het een dusdanige vibratie heeft, een frequentie trilling, dat niet kan raken. Onaanraakbaar.

Martijn: It is all in the game, he.

Iemand: It is all in the game.

Martijn: En they designed it for you.
Er zijn er zoveel stadia van wat er wel mogelijk is en wat er niet mogelijk is. En dat is waarom ik dat Appel zo doe op ons liefste gevoel. Omdat het niet volstaat om over gevoel te praten. Wat zou erop tegen zijn dat de mogelijkheid zou bestaan dat we worden verwijderd? Ik zou zeggen doe maar. Voel je dat veld gewoon...ik denk niet of het klopt hoor. Maar Je zou kunnen voelen, dat wat je net hebt beleefd, dat het eerst helemaal dicht trekt of dat het niet klopt en dat hij ook weer zo ook weer zomaar open Ik kom hier toch niet vandaan. Het zou me helemaal geen biet interesseren als ik verwijderd word.

Iemand: Nee, mij ook niet.

Martijn: Nee, maar zou het kunnen?

Iemand: Ja, ik denk dus van niet.

Martijn: Situatie Bewustzijn. Wees je bewust: niet doordenken. Wees je bewust van wat er nu gebeurt. Scenario's, mogelijkheden openleggen ook moeilijke dossiers openleggen en kijken hè. Want zij zijn veel intelligenter dan wij. Die credits moet je ze ook geven. Ze kunnen sneller denken. En ze hebben veel ze hebben alle kennis. Ze kunnen alles denken wat wij niet kunnen denken. Dus in dat level moet je ze alle credits geven. Pet af. En...JIJ BENT ER OOK. In hoeverre is het zo dat deze werkelijkheid zo geassimileerd zou kunnen

zijn, om het uiteindelijke effect te laten ontstaan, dat je denkt dat je niet verwijderd kunt worden. Weet je nog waar we het over hadden hiervoor?

Dat ik zei van en anders word je verwijderd als we onszelf niet verwijderen. Misschien ons zelf verwijderen? Maar wat was de stap daarvoor? Waarom zou dat moeten? onszelf verwijderen?

Vanwege de dragers kracht die we hebben van een intelligentie die in de mens zit.

Ik weet niet, iedereen wil graag naar huis, maar als we het dan hebben over verwijderd worden, dan is het ineens schijnbaar heel erg moeilijk

Iemand: Ik weet niet of ik deze uitspraak moet doen, maar ik doe het toch. Hebben ze ons nodig?

Martijn: Of ze ons nodig hebben? Maar is dat dan in deze omgeving?

Iemand: Wat is deze?

Dit is **deze wereld deze realiteit. Toen deze realiteit dit werd, toen spraken we daar ook over een verwijdering van thuis. Eigenlijk een ineenstorting. Dus van alle beeldpixels, even voor het beeld, voor alle beeldpixels die er zijn, alle watercellen. Van de 100% watercellen blijft 1% over. Die beeldpixels worden naar elkaar toe getrokken en dat is deze wereld. Dus dat is een verwijdering. En dat is gebeurd om bepaalde redenen... als je erin geduwd bent kunnen ze je er ook uitduwen. Dat noemen we verwijderd worden.**

Aan de ene kant kan het wel hè. We kunnen wel een in elkaar gestorte werkelijkheid ervaren. We spreken dn over het val van het bewustzijn zijn, het verlies van thuis. De restanten en archief dragers ben jij, zijn wij, zit in ons. Dit heeft nooit iemand ons geleerd. En we weten precies wat het gevoel is. Het gevoel vertelt het ons tot in het kompas, onze levensader. Dus dat kan wél worden aangenomen, maar als we hem even doorzetten, beschikken ze dus ook over de mogelijkheid om die verwijdering op te heffen of om te draaien en nieuwe verwijdering plaats te laten vinden.

Iemand: Het blijkt een spelletje hè.

Martijn: Nou, het is wel iets wat op militair niveau en bewustzijnsniveau een heel groot aandachtspunt wordt.

Iemand: Maar we zijn toch al eerder verwijderd een paar keer.

Martijn: Denk jij dat het toegestaan wordt of makkelijk dat er makkelijker over wordt gedaan als de sleutel vrijkomt, hoe deze intelligentie die zich manifesteert in onze werkelijkheid die in de mens huist, dan zie je die sleutel van om dat te verwijderen, openbaart. Denk je dat het makkelijk getolereerd wordt of zitten daar... het gaat hier allemaal om de goddelijke blauwdruk van wie we werkelijk zijn, hè. Ik heb nog een boek over chakra's. En dat is makkelijk want dan kun je in lezen welke chakra wat is. En je kunt ook leren hoe je chakra's in beweging kunt zetten.

Maar dit staat niet in het boek waar wij het nu over hebben. Maar het boek wordt wel geschreven, door ons.

Ik kan je met klem aanraden. Weg, Martijn heeft geen aanrading gegeven, want gaan gelijk weer heel veel mensen tegelijkertijd opzoeken en een Forum starten waar je dat filmpje kunt vinden en zo. Maar ik kan je wel zeggen dat het erg goed is om en dat moet je echt zelf doen, hè. Het is niet zo dat ik het zeg en dat het dan geen samen is als ik het niet verder begeleid. Ik kan dat niet initiëren, niet voortzetten. Ik kan het wel initiëren. Ik kan

wel zeggen dat het heel goed is om op internet wat te kijken of er wat kanalen te vinden zijn die niet per se allemaal precies de waarheid hoeven te vertellen, maar gefragmenteerd dwarsverbanden te vinden. Want de oorsprong informeert ons wel. De oorsprong informeert ons wat er aan de hand is. Gefragmenteerd door alles heen, in verhaal. En die resonantie van je eigen hart die kun je erbij voelen dat het compleet is.

Iemand: Kun jij vertellen wat het verschil is tussen eventueel verwijderd worden en naar huis terug kunnen keren of verwijderd worden en de laatste keer door gekopieerd worden? Dat laatste is het plan toch? Om de mensheid nog een laatste keer laten door kopiëren. Of is het al gebeurd?

Martijn: Ja. Wat wil je nu van mij?

Iemand: Nou, als jij zeg maar... als die intelligentie... of je kan vertellen wat het verschil is. Of als de intelligentie ons verwijderd of we dan naar huis kunnen of dat de intelligentie ons wil verwijderen en de laatste keer door kopiëren in die smart.

Martijn: Ja. Nou, dat is dus al gebeurd.

Iemand: Dus kunnen we dan überhaupt nog wel naar huis?

Martijn: Hm. Ja, dat gaat sowieso gebeuren.

Iemand: Maar de laatste val menselijk bewustzijn was toch de sluitsteen.

Martijn: Ja, maar die verwijdering heeft al plaatsgevonden.

Iemand: Ja oké, dus we zitten nu in het allerlaatste val. We zitten al in de dichtste. We zitten eigenlijk al in de 666 realiteit, een draconisch empire. Nee, want dan zouden we niet zelf kunnen scheppen meer.

Martijn: Kan ook.

Iemand: Kunnen we nog scheppen zelf of denken we dat we zelf kunnen scheppen? Interessant.

Martijn: Degene die tot het naatje durft te gaan is de waarheid vibrator. Het zijn codes in elkaar. Je moet niet zomaar dingen aannemen. Moet alles betwijfelen. Kom je eigen onderzoek doen. Wat is de situatie op dit moment in jouw leven, in de wereld? Weet je wanneer we weer kunnen scheppen?

Martijn: We zitten nog voor het grote evenement. Het zijn even bewustzijnsprekers hoor, om hier gewoon rustig naar te kijken. Wanneer kunnen wij scheppen? Wanneer kunnen wij zeggen dat we kunnen scheppen?

Iemand: als we thuis zijn.

Martijn: Als iemand tegen mij zegt: "Ik ben heel goed in voetballen hè en ik schiet in één keer die bal in het doel, dan moet ik dat maar geloven."

Iemand: Het laten zien, het doen wil doen.

Martijn: Het willen laten zien, het doen. Maar dan zitten we nog steeds voor het moment.

Iemand: Martijn, ik ga terug naar wat jij vertelde van dat dat zwarte ding geschapen wordt vanuit ons. En het gevoel wat ik heb, de vorm die het krijgt, die hangt af door het raampje waarmee je ernaar kijkt. Maar die vernauwing die er is geweest en de pijn en de oorlog enzovoort, dat is de grondstof waarmee het geënt wordt in ons om dat te scheppen. Maar als ik me realiseer dat thuis in mij is in plaats van ik in thuis en vanuit daaruit handel, dan is die ruimte er niet. Dan ontrafel ik de "**Black Goo**" omdat ik voor verantwoordelijkheid neem voor wie ik ben in het hier nu. En dan zitten we in die cirkel terug in het midden.

Martijn: Ja, dat is helemaal waar. Maar op het moment dat jij gebruikt het woord "**Black Goo**" Op het moment dat je dat ziet. Wie ziet dat?

Nou dan moet je van heel goede huizen komen, van diepe huizen komen. Goede huizen. Nu moet je in je waterhart zijn. En als je die landingsplaats in je leven nog niet hebt ervaren, dan kun je hem niet zetten voor jezelf die ontstaat er iets anders.

Iemand: Er is een kleine ik en is de grote ik.

Martijn: De echte jij.

Iemand: Ja.

En de niet echte jij en de bio... de bio – logische - Aarde jij.

Iemand: Het gezichtspunt.

Martijn: En de levende emotionele jij.

Iemand: Nou, doe maar verwijderen. Vrij maken.

Martijn: Kun je zien waarom mensen zoals jij en ik met dit onderwerp als je het zou willen en voelt, eigenlijk begenadigd zijn?

Omdat we de oorspronkelijke taalsprekers van thuis zijn, kunnen we een heel moeilijk dossier oppakken. Zo zijn er allemaal differentiaties, allemaal verschillen in deze dossiers waar je mee bezig kunt zijn. Want het is nog niet zozeer dat vanuit welk venster je kijkt, want het gedraagt zich wel op de eigen manier.

Ik ga even helemaal terug naar de momenten dat ik in mijn kindertijd heel veel ontvoering heb meegemaakt door zeer kwaadaardige en agressieve energie die heel gedisciplineerd en zeer nou slim met mij bezig gingen, met mijn lijf. Omdat ik wist en weet wat er gebeurd is en dat wilden ze er dus ook uithalen, ging ik met mijn aandacht naar binnen toe. Dus ik verbrak de verbinding buiten en ik voelde mijn lichaam. Ik bracht mezelf op gang in mijn lijf. Kwam aan in mijn hoofd. Dan deed ik mijn ogen weer open. Nou was alles weg. Dan is de ontvoering ook voorbij. Binnen het buitenaardse ontvoerings onderzoeks fenomeen is., en dat is nog steeds niet duidelijk. Nog steeds zijn ze tientallen jaren verder kunnen ze nog niet de vinger leggen op omdat het allemaal buiten wordt gezien als een ervaring van buitenaf kunnen ze vinger nog niet opleggen wat er nou eigenlijk aan de hand is. Eén van de grootste debacles is het een ufo-ontvoering fenomeen of satanisch misbruik, het kindermisbruik, het is allemaal hetzelfde hier is dat die dingen plaatsvinden en vooral ook binnen. En dat dat zie je dus in die andere dingen die ik net heb opgenoemd. Binnen die andere voorbeelden zie je hetzelfde als binnen de ufo-ontvoering scenario's, dat er heel erg veel gebeurt op het moment dat mensen slapen of in een soort slaaptoestand verkeren. Waardoor veel psychologen en psychiaters wereldwijd, ook van de grootste universiteiten, voor lange tijd hebben beweerd: "Ja, het is niet echt een fysische gebeurtenis. Het is iets

dat gebeurt in het hoofd. Het is fantasie, het zijn onverwerkte trauma's." Maar het gebeurt inderdaad in het hoofd. Kan zich wel echt manifesteren in een fysieke werkelijkheid. En er zit een dwarsverband op tussen het ontspannen en het slapen. Ook de angsten die 's nachts kunnen opkomen. Ik weet dat er mensen zijn die dat kennen dat je 's nachts gewoon angstig kunt voelen. Misschien heb jij dat niet, maar het er zijn mensen die dat wel kunnen beamen dat er gewoon angsten kunnen zijn midden in de nacht waarvan je ook letterlijk kunt voelen van ja, het lijkt wel van buitenaf te komen. Ik zie het beeld aan de buitenkant, maar het zit in mij. Want als je jezelf dan gaat managen, als je jezelf weer watergolven vergeeft en vertrouwen of je lijf aanraakt, hè, een glas water drinkt en even beweegt. Dan voel je dat het ook weer wat verandert. Dus het zit in ons. We hebben lifters in ons systeem zitten. Zo zou je het even in de ouderwetse taal kunnen zeggen. En het hele ufofenomeen, die hele ontvoering gebeurtenissen plus al de gigantische ruimteschepen die wereldwijd worden gezien. En ook die objecten die meereisden naar de maan. Want er is zijn echt wel maanreizen gemaakt. En op een andere manier zoals dat het is getoond aan het publieke op aarde. Daar waren ook objecten bij aanwezig. En die objecten die reizen mee via de crew van Apollo.

Iemand: Hoe zit dat dan met de machinerie die ik 's nachts voel? Ik werd vannacht wakker of ik schrok eigenlijk wakker en dan voel ik echt zzz zzz alsof er een apparaat door me heen gaat. Het is echt heel onaangenaam. En dan probeer ik wat te bewegen. Dat werkt niet het gaat gewoon door. En ik verbind me met mezelf. Dat hielp ook niet. En ik ging naar mijn hart en ik ging naar thuis en ik zag de zee. En in één keer hoorde ik jou zeggen: "Jij bent de Hoover van gister." Dus de Hoover. Ik zag...wat zag ik? Alsof ik ze omverblies en toen stopte het. Maar is dat dan wel buiten mij of is dat ook in mij? Of is dat ergens?

Martijn? Nou, dat kan ik niet zeggen, want die past daar niet bij. En ik pas ervoor, niet naar jou toe, **maar ik pas ervoor om antwoorden te geven wat niet de waarheid hoeft te zijn. Ik weet dat niet. Maar wat je voelt, wat er allemaal in onszelf gebeurt, dat is nou valideerbaar voor jezelf. Heb je door hoe groot dit dossier is? En dan denken, er zijn er hier mensen die denken dat grote ruimtevoertuigen en schepen naar de aarde zijn gekomen, hè. En hier zijn geland. Terwijl de feiten zijn dat we ze niet zien als mensheid.**

- Wat is er dan in naam van de oorspronkelijke vrede echt aan de hand.
- Wat gebeurt hier?
- Wat zijn angsten dan?
- Wat is onzekerheid?
- Wat is controle?
- Wie heeft dat bedacht?
- En dan nog iets anders. Besef dat we elkaar kunnen helpen het eruit te halen.

En daarvoor hebben we geen techniek nodig, maar alleen dat wat ik hier onder mijn borstbeen heb zitten (=Hart). En het klopt, in déze wereld.

Iemand: De opmerking die jij straks maakte, die zoekt nog steeds door me heen. Dus nu zeg ik hem nog een keer. Technologie buiten je. Trek hem naar binnen en trakteer hem daar op jou, hè. Zo. Om het even zo te zeggen. Ik heb hem, ik hoor hem zo anders nu. Wat ik je eigenlijk hoor zeggen is die opgebouwde werkelijkheden trek ze naar binnen. Van buiten naar binnen.

Martijn: Ze zijn heel slim.

Iemand: Meer is het niet. Meer is het niet eigenlijk.

Ik reageer zo anders merk ik...Ik moet dat even zeggen, ik ga door. Maar hij sloeg in als een bom. Zo. We hebben 10 jaar lang allerlei soorten oefeningen gedaan op dit gebied. En ik hoor hem gewoon heel anders. Ik hoor hoe die in mij wordt afgespeeld. Hoe de werkelijkheid in mij afgespeeld wordt. Ik voel hem anders en ik het is een eenvoudige route wat te doen is. Zo.

Martijn: Ik werd vannacht wakker 5:30 was dat. Het was eigenlijk ochtend 1:30 ofzo, kwart voor twee. Lekker te slapen. Af en toe heb ik ook wel eens een nacht 8 uur hoor. Jawel. Maar ik ging naar buiten. Het was best wel koud. Ik liep gewoon in mijn onderbroek even de deur uit en ik keek zo hier in de tuin hierachter.

Iemand: Mag ik even iets delen?

Martijn: Ja

Martijn: Denkbeeldig liep ik ook weer naar binnen, want dan sta ik eigenlijk buiten.

Iemand: Als jij zoiets vertelt voel ik dat veld naar binnen trekken en naar buiten. Naar binnen en dan gaat het naar buiten. Het is precies zoals je dit zegt. Trekt hem naar binnen en hij gaat dóór jou heen. Hier naar buiten. Wat moet ik hiermee?

Martijn: Als bewustzijn, als menselijk bewustzijn, in dit soort onderwerpen terecht komt en je de gift of life force binnenin jezelf hebt gevoeld: hoe waardevol je bent, hoe prachtig je bent, wat een krachtig supermooi mens je bent, een liefdes wezen, dan is mijn antwoord op jouw vraag: "Wat kan ik ermee, is dat je het dossier hebt geopend. En daar ook heel diep ver doorspreken en praten. En de rest dat kan zeker. Maar het openen van het dossier, het openen van de doos van Pandora, op kosmisch gebied is dit allemaal bekend wat hier aan de hand is, is eigenlijk de grootste beweging die we ons kunnen voorstellen. Want daar kom ik: De mens van thuis is van bewustzijn water gecreëerd door zichzelf in zichzelf. Dat is een constante niet eindige cyclus. En wij hebben met ons bewustzijn impact op alles wat is. Dus geheimen. Geheimen die dingen die niet gezien mogen worden, worden geraakt door het waterbewust zijn. En dat gaat trillen en komt in beweging. Grote dossiers worden geopend. Door hierover te spreken scheppen we situatiebewustzijn hierin. En is de verkleinde schaal dat het alleen maar om trauma gaat hier op de aarde. Een trauma om te kunnen voelen. Die die verkleinde schaal is in één keer bevrijd van de kleinheid dat je er ineens heel groot naar kunt kijken. Dat het een situatie is die direct verbonden is met datgene wat we de val noemen. Toen ze aan boord stapten... ooit... in een andere tijdspanne en een andere omgeving. Ze beschreven vele geschriften en aan boord kwamen. En de werkelijkheid herstructureerde. Zo geperfectioneerd dat je niet door hebt dat je de disk zelf draagt in jezelf en dat op die disc zij ook aanwezig zijn. Het zijn de controleurs. Dus wat is er nodig? Niet denken. Dat is niet nodig. Een besef hebben op dit onderwerp en daar gewoon eens even over verder uitwisselen met jezelf en doorvoelen en altijd weer met je voeten in de bloementuin staan. Altijd in de vredeskracht zijn. Altijd weten: "Ik ben goed zoals ik ben. Ik vertrouw mijzelf." Komt hij weer.

Ik vertrouw mijzelf. Ik doe dingen die goed zijn. En **als er dingen gebeuren of lijken te gebeuren die niet goed zijn, dan zie ik het, stop ik het, kom ik terug in mezelf. Het is een enorm dossier dit waar we het nu over hebben. En op het punt dat dit opengaat zie je precies een acceleratie ontstaan van hightech AI-systemen om je in te halen...**

Muziek:
Muziek:
Muziek:

Een mooier doorloopmoment naar een ander deel van de dag en het leven dat kan ik me in ieder geval iets bij voorstellen. Laat het een mooie dag zijn geweest in besef, in de oorsprong, in de grond onder onze voeten, de organische, ook een opener zijn geweest op een heel groot niveau eigenlijk.

Er komt een hele andere betekenis naar voren over het buitenaardse multidimensionale gebeuren. Ik spreek en blijf altijd spreken over de kracht van de mens. Wat er ook gebeurt. De puurheid van wie we werkelijk zijn, is ook onze sleutel. En we staan nu op punt in de wereld op alle mogelijke terreinen dat we zien dat de wegen die er tot nu toe zijn geweest doodlopen. Op een gegeven moment houdt het op. Is er niet meer te halen. Dus het is nu echt tijd dat we alles bij onszelf op schoot gaan leggen en hartgróndig in onszelf terecht komen. En ook de conclusie mogen trekken van oké als mijn liefde dan zo ontzettend bijzonder is... dat ik dat zelf niet eens mag voelen. Wat is er dan nog niet besproken? Of in mijzelf weer opnieuw geopend? Liefde is geen toeval. Liefde is de reden van bestaan. Bestaan wij echt? Naar mijn idee beginnen we echt redelijk vorm te krijgen in ons bestaan.

Ik dank je voor deze mooie dag en ja, als je nog even met elkaar wil napraten. Ik probeer bij 17:30 uur zo ongeveer 17.30 uur, misschien 18.00 uur de spullen op te ruimen en naar Zuid-Limburg te rijden. Koester alsjeblieft op je eigen manier de opening van dit grote onderwerp. En als je jezelf bespeurt op onzekerheid en angst: is dit wel of niet waar? Dan is het gewoon ook de mogelijkheid om het niet waar te laten zijn. Daar beslis jij over niet ik. Maar alle andere mogelijkheden die zijn allemaal al opgelegd in deze wereld.

En als het waar is dat jouw gevoel de enige waarheid is, jouw gevoel, niet je denk voelen, maar je echt emotionele gevoel, dan moet je daarnaar gaan luisteren. En dan komen we echt in een gigantisch netwerk met elkaar tot leven waarbij we deze wereld die we hier zien een nieuwe richting geven, terug naar huis.

Iemand: Dan is die 1% toch genoeg, voldoende, als we daar zoveel kracht in kunnen voelen met elkaar?

Martijn: Als je in die ene% bént, dan is het 100%.
Ja, dan voel je het in je lichaam. Dan voel je het overal.

Iemand: Wanneer voel je die 1%? Is dat alleen als je de levensvelden voelt of is dat ook een onderdeel van je energie bewustzijn?

Martijn: Waarom zouden wij in het laatste deel van de dag zonder microfoon gaan spreken?

Iemand: Maar wanneer zijn we in ons 1%? Is dat alleen als we de levensvreugde in onszelf voelen? Zitten we er dan helemaal in?

Leven is niet altijd een vreugdegevoel. Voel...Voel...
Goede reis naar huis.

...Are You Ready...

Als Alles komt te Vallen

The Arrival of "the Transformers"

Transformers Medley - by Imperial Orchestra

Voorbij het licht zingt de wereld, de tijd die voortdurend wordt gesproken voorbij
En straalt het echte zijn terug JIJ